

20ste JAARGANG, NR. 375
18 APRIL 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

Michael Baird, Dasha Beets, Bonnet,
 Romain Pilon, Angelo Verploegen,
 Marquis Hill, Gilad Hekselman e.a.

14 JAZZ OP HET PODIUM

Transition Festival.

EN VERDER (ONDER MEER):

26 'Cannonball' Adderley (Erik M. Frans)

32 Europe Jazz Media Chart april

18,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2022

NUMMER 376 KOMT 9 MEI UIT

BERICHTEN

**Toots Thielemans siert
 andermaal Belgische postzegel**

Sinds 21 maart is in België een postzegel te koop met de beeltenis van Toots Thielemans. Met de zegel staat de Belgische Post stil bij zijn honderdste geboortedag. Het zegelontwerp is van Kris Maes. Hij smeedde twee foto's van Thielemans aaneen. Een van een jonge Toots en een van de oudere Toots. Een velletje Thielemanszegels kost 11,55 euro en heeft de vorm van een vinylsingle. Het is verpakt in een platenhoes die volledig is opgebouwd uit foto's uit het leven van Toots. Toots Thielemans stond in het jaar 2000 al op twee postzegels. Op een zegel uit de reeks 'Een reis door de 20ste eeuw' en op een zegel in verband met 'Brussel Europese culturele hoofdstad van het jaar'.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

i a 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**TIJN WIJBENGA & AM.OK MET 'BRAINTEASER'
 GENOMINEERD VOOR DEUTSCHE JAZZPREIS**

De Nederlandse formatie Tijn Wijbenga & AM.OK is genomineerd voor de Deutsche Jazzpreis 2022. Met het album 'Brainteaser' dingt de groep mee in de categorie 'Debut album of the Year International'. In deze categorie zijn ook zanger Michael Mayo met 'Bones' en pianist Isfar Sarabski met 'Planet' in de race. De winnaar wordt op 27 april in Bremen bekendgemaakt.

Die avond worden ook de winnaars in de overige dertig categorieën van de Deutsche Jazzpreis onthuld. Tezamen kunnen zij een prijzengeld van in totaal 300.000 euro verdelen. Veel categorieën betreffen de Duitse jazzscene. Onder anderen saxofonist Katharina 'Tini' Thomsen, de pianisten Joachim Kühn, Pablo Held, Michael Wollny, gitarist Johan Leijonhufvud, bassist Sebastian Gramss, drummer Oliver Steidle, het Mareike Wiening Quintet en de Jazzrausch Bigband zijn genomineerd. Maar er zijn ook prijzen voor buitenlandse artiesten. Daar doen onder anderen saxofoniste Nubya Garcia, klarinettiste Anat Cohen, pianist Craig Taborn, bassiste Linda May Han Oh, gitarist Gilad Hekselman, drumster Marilyn Mazur, Sons of Kemet en het Marcin Wasilewski Trio een gooi naar. Verder worden drie internationale albums onderscheiden. Een van de drie bovengenoemde debuutalbums en verder een instrumentaal en een vocaal album. In die laatste categorieën zijn de volgende platen genomineerd voor een prijs:

Instrumental Album of the Year International:

James Francies – 'Purest Form'
 Charles Lloyd & the Marvels – 'Tone Poem'
 Daniel Herskedal – 'Harbour'

Vocal Album of the Year International:

Gretchen Parlato – 'Flor'
 Veronica Swift – 'This Bitter Earth'
 Kurt Elling – 'SuperBlue'

De Deutsche Jazzpreis wordt dit jaar voor de tweede keer uitgereikt. Vorig jaar juni gebeurde dat in Hamburg voor het eerst. De Preis is een initiatief van de toenmalige minister van Cultuur Monika Grütters en wordt door de Duitse overheid betaald.

In de VS is de maand april sinds 2001 **Jazz Appreciation Month**. Het officiële affiche van deze maand toont dit jaar bassist Israel 'Cachao' López. Het is ontworpen door Francis Henry Cuadro.

Bruijnzeel keukens hoofdsponsor van jazzfestival Bergen op Zoom

JazzBoz (van 10 tot en met 12 juni 2022 in het centrum van Bergen op Zoom) heeft een nieuwe hoofdsponsor. Bruijnzeel Keukens ondersteunt het festival gedurende drie jaar. Het festival krijgt dit jaar drie podia: op de Grote Markt, op het Beursplein en in Stadsschouwburg de Maagd. Elk podium heeft een eigen stijl. Dit jaar treden in Bergen op Zoom onder anderen de Dutch Swing College Band, latin bigband Mambisimo en de New Cool Collective Big Band op. De toegang is gratis.

Toots Thielemans in 2016 tijdens The Hague Jazz. (Foto: Joke Schot)

VIERING 'TOOTS 100' START 22 APRIL IN KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK BRUSSEL

Met de opening van de tentoonstelling 'Toots 100. The Sound of a Belgian Legend' in de Koninklijke Bibliotheek in Brussel, gaat op 22 april de feestelijke herdenking van de honderdste geboortedag van Toots Thielemans officieel van start. Op het feestprogramma staat een groot aantal concerten. Het Metropole Orkest en het Brussels Jazz Orchestra geven twee keer een 'Toots Thielemans 100th Anniversary Official Concert'. Het feestjaar eindigt begin december met een afsluitend concert in Flagey, Brussel.

"De bezoeker van de tentoonstelling krijgt op verschillende manieren een idee van wie Toots was: via klank- en beeldmateriaal, unieke collectiestukken zoals de harmonica's van Toots en uit interviews met internationale artiesten die met hem hebben samengewerkt en gespeeld. De rode draad is echt de Toots-sound", zegt tentoonstellingscoördinator Vanessa Braekeveld. Voor de expositie werd geput uit het persoonlijk archief van Thielemans. Dat ontving de Bibliotheek van Huguette Thielemans, de echtgenote van Toots. Het Brusselse Muziek Instrumentenmuseum leverde de instrumenten waarop Toots heeft gespeeld. Onder meer mondharmonica's, zijn allereerste gitaar en een accordeon die hij als kind gebruikte. Daarnaast worden ook platen, audioapparatuur en andere documenten getoond. De expositie in de Koninklijke Bibliotheek eindigt op 31 augustus. De twee officiële '100th Anniversary'-concerten zijn op 29 april in Bozar, Brussel en op 14 augustus tijdens Jazz Middelheim in Antwerpen (Toots Thielemans werd op 29 april 1922 geboren en stierf op 22 augustus 2016). Het Brussels Jazz Orchestra onder leiding van Frank Vaganée en het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza zullen met hun muziekkeuze een overzicht geven van de loopbaan van Toots Thielemans als gitarist en harmonicaspeler. Als gasten zijn Grégoire Maret (harmonica), Philip Catherine (gitaar), Tutu Puoane (zang), Kenny Werner (piano) en Pedro Moraes (zang) van de partij. Een compleet overzicht van de activiteiten in het kader van 'Toots 100' is te vinden op: <https://toots100.be/>. Het herdenkingsjaar eindigt begin december met een afsluitend concert in Flagey, Brussel.

Editie 2022 in de maak van Ghent Youth Jazz Orchestra

Het Ghent Youth Jazz Orchestra krijgt een nieuwe editie. Jonge musici - geboren in deze eeuw - kunnen daarvoor 23 april auditie doen in Gent. De geselecteerde musici gaan drie jaar samenspelen en zullen met gerenommeerde dirigenten samenwerken. Er zijn projectweken waarin bijvoorbeeld swing en hedendaagse composities centraal staan. Ook zijn er 'masterclasses'. Tijdens de auditie zullen de kandidaten de partij van hun instrument in een arrangement van 'Walkin' tiptoe' moeten spelen. Ze mogen ook een improvisatie spelen op een bluesschema of op 'Summertime'. Een eerdere versie van het Ghent Youth Jazz Orchestra bestond van 2012 tot 2015. Die formatie trad onder meer op in Japan. Het Ghent Youth Jazz Orchestra is een initiatief van de vzw's Muziekmozaïek en Vuurvogels, met steun van VLAMO.

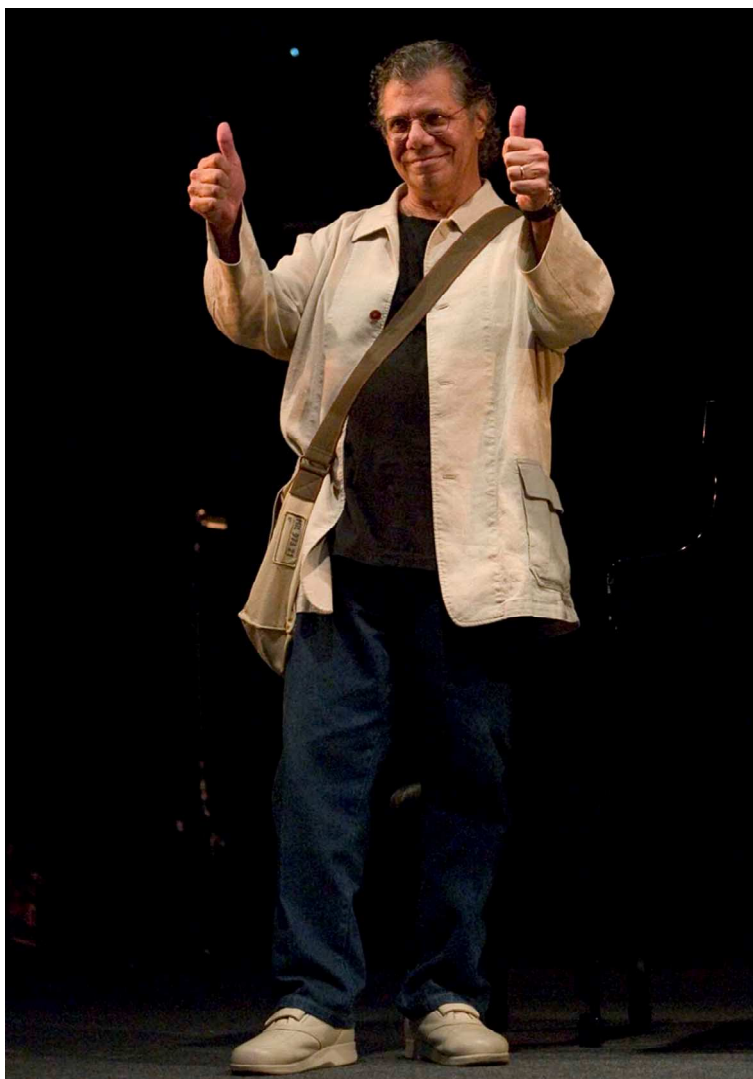
Teus Nobel huisartiest tijdens Jazz in Duketown 2022

Trompettist Teus Nobel is dit jaar 'artist in residence' tijdens het festival Jazz in Duketown. Hij treedt onder meer op met het Paradox Jazz Orchestra en zijn eigen Liberty Group. Verder staan deze keer op het programma saxofonist Donny McCaslin, Vels Trio, saxofonist Hans Dulfer, Antoine Boyer & Kim Yeore Quartet, Tijn Wybenga AM.OK, Lucy Woodward & Henry Hey 'The Guests', Nate Wooley Columbia Icefield, Nueva Mantecca, zangeres Cyrille Aimée, Yaron Herman Trio, Brabants Jazz Orkest en saxofonist Jasper Blom. De 48ste editie van Jazz in Duketown vindt plaats tijdens het Pinksterweekend (3 t/m 6 juni 2022). Het festival is gratis te bezoeken.

Meer info: www.jazzinduketown.nl.

Newark krijgt Wayne Shorter Way

Newark, de geboorteplaats van saxofonist Wayne Shorter, krijgt een Wayne Shorter Way. Het naambordje van de straat wordt op 29 april onthuld. Shorter zal de onthulling bijwonen via een videoverbinding. Overigens bestaat in dezelfde buurt ook een Sarah Vaughan Way. "Wayne Shorter is one of the most celebrated and decorated jazz artists in the world, but he had yet to receive tangible, visible recognition of his esteem in the place where it all began for him", zegt Steven A. Williams, directeur van radiozender WBGO en initiator van de Wayne Shorter Way: "We felt it vitally important to deliver the bouquet while he can still smell the flowers."

Chick Corea in 2007 in Gent. (Foto: Tom Beetz)

POSTUUM TWEE GRAMMY'S VOOR CHICK COREA

Toetsenist Chick Corea (1941–2021) heeft postuum de Grammy Award 'Best Improvised Jazz Solo' gekregen voor zijn bijdrage aan het nummer 'Humpty Dumpty (Set 2)' van het album 'Akoustic Band Live' (Chick Corea, John Patitucci & Dave Weckl). Corea is ook te horen op 'Mirror Mirror' (Eliane Elias met Chick Corea en Chucho Valdés) dat de Grammy 'Best Latin Jazz Album' ontving. De prestigieuze Awards werden 3 april in Las Vegas uitgereikt.

De Amerikaanse muziekindustrie bekroonde deze 64ste editie van het evenement albums gemaakt tussen 1 september 2020 en 1 oktober 2021. De overige winnende jazzalbums zijn:

Best Contemporary Instrumental Album:

'Tree Falls', Taylor Eigsti

Best Jazz Vocal Album

'Songwrights Apothecary Lab'

Esperanza Spalding

Best Jazz Instrumental Album

'Skyline'

Ron Carter, Jack DeJohnette & Gonzalo Rubalcaba

Best Large Jazz Ensemble Album

'For Jimmy, Wes And Oliver'

Christian McBride Big Band

Marike van Dijk. (Foto: Kees Muizelaar)

NSJF-compositie-opdracht voor saxofoniste Marike van Dijk

Saxofoniste Marike van Dijk heeft de North Sea Jazz Festival-compositie-opdracht 2022 gekregen. Ze mag die geheel naar eigen wens invullen. Van Dijk heeft een eigen groot ensemble: The Stereography Project. Daarnaast treedt ze op met diverse kleinere groepen en werkt ze aan meerdere interdisciplinaire projecten. De jury van de compositieopdracht, bestaande uit Frank Bolder (North Sea Jazz, programmeur), Robbert Kamphuis (Jazz in Wageningen, programmeur) en Vera Vingerhoeds (jazzkenner) was unaniem in haar besluit: "Van Dijks composities hebben de juiste balans tussen gecomponeerde muziek en ruimte voor improvisatie en swing. De jury hechtte groot belang aan deze voor de jazz zo kenmerkende elementen." De première van de compositieopdracht is op vrijdag 8 juli tijdens het North Sea Jazz Festival in Rotterdam.

Showcases InJazz toegewezen

Het Marta Arpini Pocket Orchestra en Pietre mogen optreden in een showcase van het jaarlijkse netwerkevenement InJazz. Ze zijn gekozen door een jury bestaande uit Raluca Baicu (North Sea Round Town, De Doelen), Frank van Berkel (Bimhuis, Jazzschip), Sander Grande (MOJO/North Sea Jazz Festival) and Maite Hontelé (Music Meeting). Zij kozen in totaal zestien formaties uit, maar de andere namen worden later bekendgemaakt. Vier groepen treden 22 juni op in het Bimhuis, Amsterdam en twaalf een dag later in Rotterdam.

MARTÍ MITJAVILA TRIO EN NAUSYQA WINNEN GRACHTENFESTIVAL JAZZ COMPETITION 2022

Het Martí Mitjavila Trio heeft op 20 maart in Amsterdam de Vakjuryprijs gewonnen tijdens de tweede editie van de Grachtenfestival Jazz Competition, en mag als beloning een aantal optredens geven. NAUSYQA won de Denise Jannah Award en krijgt een workshop van de naamgever.

"Het Martí Mitjavila Trio viel op door zijn subtiele, lyrische en samenhangende geluid", aldus juryvoorzitter en programmeur Frank van Berkel. "Daarbij was het stuk dat Mitjavila opdroeg aan zijn moeder wonderschoon. Het raakte de hele jury." Die bestond naast Van Berkel dit jaar uit Vincent Henar (bassist), Benjamin Herman (saxofonist), Denise Jannah (zangeres) en Co de Kloet (muziekregisseur). Denise Jannah mocht de naar haar genoemde Award uitreiken: "Bij NAUSYQA voelde ik me Denise in Wonderland, ik heb genoten van de prachtige soundscapes en landscapes die zij creëerden op het podium." The Fried Seven en het Rik van der Made Quartet maakten indruk met hun presentatie en kregen daarom een eervolle vermelding. Alle finalisten – de andere twee deelnemers waren Paggio & the Giraffes en Kingdom Animalia – treden op tijdens het Grachtenfestival (van 12 tot en met 21 augustus in Amsterdam).

Mark Guiliana in 2017 op Jazz Middelheim (Antwerpen). (Foto: Tom Beetz)

EDITION RECORDS LIJFT MARK GUILIANA IN

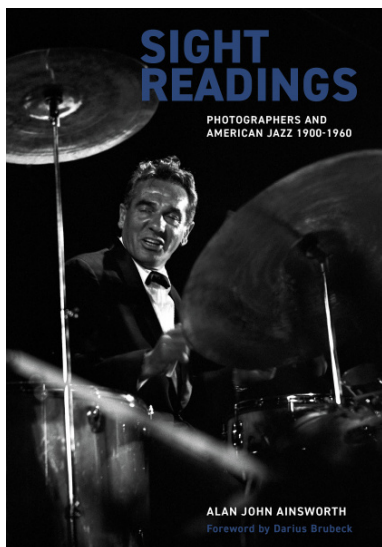
Drummer Mark Guiliana maakt de overstap naar het Edition Records. Zijn eerste plaat voor het Britse platenlabel verschijnt in oktober. Hij zal er op te horen zijn met pianist Shai Maestro, saxofonist Jason Rigby en bassist Chris Morrissey. Guiliana's vorige album 'Beat Music!' verscheen drie jaar geleden bij Motéma.

De nieuwe plaat is al gereed, Het was een waar genoegen, zegt Mark Guiliana: "After not playing together for a couple years, reuniting with Chris, Jason and Shai was truly euphoric. We headed into the studio to document all this new music after a blissful week of shows at the Village Vanguard in NYC. I'm very proud of the results and I can't think of a better home for this album than Edition." Guiliana werkte onder anderen met pianist Brad Mehldau, bassist Avishai Cohen, zanger David Bowie en zangeres Gretchen Parlato.

Volg ons ook op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZ OP PAPIER

HET LEZEN VAN FOTO'S

Alan John Ainsworth
Sight readings : photographers and American jazz, 1900-60

Bristol, UK/Chicago, USA : Intellect, 2022

XXV, 446 pag. : ill. ; 25x18 cm.
 ISBN 978-1-78938-421-5 hardb.
 Prijs 52,50 euro.

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>

'De jazzfotograaf bestaat niet.' Het is een oude uitspraak van mij, daarmee aangevend dat alle jazzfotografen, ook de bekendsten, de jazz er maar 'bij' deden; hun werk lag in de eerste plaats in de wereld van de mode, reclame, reisreportages, enzovoort. Er is tot nog toe weinig over geschreven. Dat vond ook wetenschapper Alan John Ainsworth, werkzaam in Edinburgh. Zijn studie betekent, binnen de afbakening van plaats (Amerika) en tijd (tot 1960), dan ook het eerste, allesomvattende onderzoek op dit gebied. Er zijn hoofdstukken gewijd aan de portretfotografie - een totaal verwaarloosd genre - het werk van Afro-Amerikanen, de immigranten uit de jaren twintig en de joodse vluchtelingen van de jaren daarna.

Maar eerst gaat de schrijver in op de dialectiek, die in het verder verloop van het boek de leidraad vormt: de foto als document - dat houdt in het vastleggen van gegevens omtrent de identificatie, locatie, datering, opnametechniek, instrumenten, het publiek, het vervoer - en de expressie. Dat laatste kan het beste toegelicht worden met een citaat van Ronnie Scott: 'both are concerned with the moment [...] This affinity seems specifically confined to jazz music - most portraits of classical musicians could just as well be of politicians or bank managers.' Op Bob Douglas' foto van tenorist Stanley Turrentine lijkt het inderdaad menens, maar het kan ook anders. Voorbeelden te over. Bedenk dat jazz voortkomt uit de theaterwereld waar men speelt alsof. De vraag is verder: wat ga je met de foto doen? Dient die publicitaire doeleinden? Is het een illustratie bij een betoog, dus ondergeschikt aan de tekst? Is-ie goed voor het familiealbum, ter herinnering en het verhaal eromheen? Dan gaat het in de eerste plaats niet om de esthetiek. Een foto kan ook een eigen leven leiden, een beeld dat de werkelijkheid verdraait. Zoals die met Monk en drie anderen, staande voor Minton's Playhouse. Ze zouden symbool staan voor de bebop, maar Roy Eldridge speelde daar nooit, hij kwam gewoon langs, in zijn dagelijkse kloffie. In die inleidende hoofdstukken zien we de eerste tekenen van Ainsworth's concept: een vaststelling, ook al is die zo klaar als een klontje, wordt in meerdere highbrow bewoordingen weergegeven, geplukt uit een wel zeer uitgebreid bronnenapparaat. Deze wijze van redeneren neemt in de overige hoofdstukken, waar het meer dan eens gaat om sociaalculturele verhoudingen, een dusdanige plaats in, dat de gemiddelde liefhebber geneigd is af te haken. Het boek is dan wel geen proefschrift, maar qua opzet en uitwerking heeft het er alle schijn van.

Schrijver illustreert zijn betoog met tal van voorbeelden, waarvan gelukkig een groot deel is afgedrukt. Naar andere wordt evenwel alleen maar verwezen. Sommige zijn zo bekend dat je die wel in je hoofd hebt, maar het raadplegen van de meeste is niet te doen. En van een aantal moet je zelf maar uitzoeken waar je ze kunt vinden. Zoals die van Weegee - echte naam Arthur (niet: Usher, pag. 33) Fellig. In 1946 maakte hij in de Stuyvesant Casino (zie pag. 292) een paar schitterende opnamen die de interactie tussen de musici en het publiek laten zien. Min of meer toevallig kwam ik ze tegen in het Duitstalige fotoboek Weegee's New York (Meulenhoff/Landshoff, 1982). Het voorwoord is van Darius Brubeck. Hij noemt daar de Poolse drummer-fotograaf Andrzej Dabrowski, maar bedoelt Marek Karewicz. Van de laatste is er het fotoboek This is Jazz uit 2008. Eerstgenoemde schreef er een aanbeveling voor in het blad Jazz Forum.

Het boek bevat 136 foto's, zo'n 700 voetnoten, een bibliografie van 58 pagina's en een selectief register.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

LYNNE ARRIALE
The Lights Are Always On
 Challenge Records

Ze zit al dertig jaar in het vak en heeft een hele reeks cd's op haar naam staan. Haar laatste, 'The lights are always on', draagt de Amerikaanse componiste en pianiste Lynne Arriale op aan iedereen in de Amerikaanse zorg, die het land door de coronacrisis sleepte. Lynne bewijst er ook eer mee aan de mensen die de afgelopen jaren de democratie verdedigden tegen Trump en diens aanhangers en de waarheid vertelden over het virus en de vaccins. De titel van het album refereert aan een uitspraak van de arts dr. Prakash Gada. Hij benadrukte dat zijn ziekenhuis altijd open zou blijven. Of anders gezegd: bij ons zijn de lichten altijd aan. Alle zorgelijke ontwikkelingen inspireerden Arriale tot het schrijven van nieuw werk. Ze wijdde er tien prettig in het gehoor liggende stukken aan, die ze opnam met haar vaste begeleiders: Jasper Somsen op bas en E.J. Strickland op slagwerk.

Verwacht geen vuurwerk. Lynne houdt het elegant en jazzy maar neemt geen risico's. Haar spel is na zoveel jaar ervaring rijk, breed en subtiel en technisch van hoog niveau. De melodielijnen zijn niet opvallend, maar ontspannen spelend en krachtig ondersteund door bas en drums schept Arriale een aangename sfeer. Misschien leunt ze in de ogen van kritische Europeanen net even te veel op de easy listening, maar haar zestiende album als frontvrouw is zeker het beluisteren waard.

Hans Invernizzi

Bezetting:

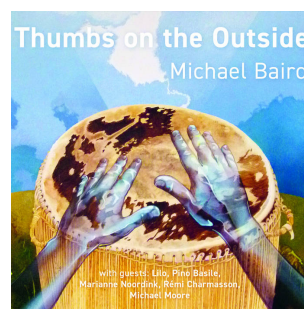
Lynne Arriale (piano),
 Jasper Somsen (bas),
 E.J. Strickland (drums).

Bekijk hier een video over de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=MsHQycz_zc

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MICHAEL BAIRD
Thumbs On The Outside
 SWP Records

Op zijn vorige album, 'Ferrari Safari' (uit 2020) was slagwerker Michael Baird te horen met zijn Zwitsers-Italiaanse collega Pino Basile. Die laatste is op één nummer van de nieuwe cd, 'Thumbs On The Outside', weer te horen. Het fijne ritmische liedje 'Four sevens' krijgt door het unieke tamboerijnspeel een extra smaak. In het schrijven van instrumentale liedjes is Baird trouwens een meester. De gekke keyboardloopjes van 'Raspmerrie', bijvoorbeeld, blijven lang in je hoofd hangen. Maar de Utrechts-Zambiaanse Brit heeft meer pijlen op zijn muzikale boog. Zijn kennis van Afrikaanse slagwerktradities vertaalt hij in de complexe patronen van 'Kasai neighbours' en 'Gabon' (met een gastbijdrage van rietblazer Michael Moore). In 'Resurgent' horen we gamelanklanken en de mysterieuze altfluit van Marianne Noordink, en het slotstuk, 'Monday's heat wave' doet zelfs dance-achtig aan. In al deze diversiteit blijft Baird fier overeind als een originele muzikale stem die de invloeden verwerkt tot een zinvol geheel. En zelfs de kirrende babygeluidjes van kleindochter Lilo verleiden hem daarbij niet tot klef sentimentalisme, maar tot een vrolijk stemmend keyboarddeuntje.

Herman te Loo

Bezetting:

Michael Baird (slagwerk, keyboards)
 + Lilo (stem), Michael Moore (klarinet, altsax),
 Marianne Noordink (fluit, altfluit), Rémi Charmasson
 (gitaar), Pino Basile (tamboerijn, percussie).

Beluister hier nummers van het album:

<https://bit.ly/3x6ZkzZ>

DASHA BEETS
Bach... Because
Magic Ball Records

Dasha Beets komt uit Oekraïne en opent de cd 'Bach... Because' met een track genaamd 'Hymn to peace'. Dat klinkt zeer prijzenswaardig, maar ook naar een gelegenheidswerkje. Maar dat is dit niet. Het album werd al in 2019 opgenomen. De release en de presentatie werden uitgesteld, wat vast met corona te maken had. En toen opeens was het oorlog in haar vaderland.

De bedoeling was, zo schrijft ze in een korte toelichting, om de muziek te verzamelen die zo belangrijk voor haar was in de voorafgaande tien jaar. Daartoe behoort de rijke erfenis van Johann Sebastian Bach, waarop luisteraar en musicus natuurlijk nooit uitgekeken raken. Maar ook: de jazz van haar Nederlandse echtgenoot Peter Beets. Die bespeelt een heel regiment aan instrumenten, maar kennen we vooral als een vet swingende pianist. Daarbij komen ook de teksten die ze zelf schreef, zij het dat ze één gedicht leende van Aleksandr Poesjkin. Het cd-boekje was al gedrukt toen de volgorde van de stukken werd omgegooid. Geen 'Wake up/Wachet auf' dus als opener, maar 'Hymn to peace/Air on the G-string'.

Ze zou hiermee tevens genoeiglijk gaan terugblikken op haar eerste huwelijksjaren en de geboorte van haar dochter, die inmiddels piano leert spelen. Maar het werd eerder een pleidooi voor vrede. Ze verloor inmiddels al familieleden die waren achtergebleven.

De rode draad is: jazz en barok. Velen gingen haar voor; neem pianist Louis van Dijk. Maar bij hem werd er voorzichtigjes gemusiceerd. Dat is hier anders. De piano-intro's klinken geregeld alsof ieder moment een robuuste tenorsaxofonist een blues kan inzetten. In plaats daarvan komt de engelachtige stem van Dasha, die een Bach-melodie vertolkt.

In de gedragen stukken gaat dat zonder hoorbare moeite. In de wat snellere tempi moet de stem hard werken om al die nootjes en woorden binnen de maatstrepen te persen. De nootjes in het hoogste register zijn soms nét aan. Maar dat is niet erg; ze maakt zich er niet met een jantje-van-leiden vanaf, zoveel is duidelijk.

Ze schrijft dat ze hiermee ernaar streeft 'to unite people, to spread love and affection, to soften the hearts and open the souls'. Jazzflits wenst haar veel succes.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Dasha Beets (zang),
 Miquel Rodriguez (piano),
 Steven Zwanink (bas), Sander Smeets (drums).

Kijk en luister naar 'Hymn to peace':

<https://www.youtube.com/watch?v=YSvfSZZgGnM>

BONNET
Homage To One Who Has Flown Away
ZenneZ Records

Volgens Wikipedia is Karel van Dijck, componist en dirigent in de HaFaBra-sector, zo onderhand 94 jaar. Patrieck Bonnet weet beter: hij overleed in 1995. Bonnet zocht dat uit, aangezien Van Dijck de grootvader is die hij nooit heeft gekend. Na een scheiding verdween Van Dijck uit de familie.

Bij een regressietherapie zegt Bonnet iets van zijn grootvaders eenzaamheid te hebben ervaren. Daarmee meende hij ook een verklaring te vinden voor zijn eigen gevoelens van verlatenheid. Vaststaat dat hij op zoek ging naar de bladmuziek van grootvader Van Dijck en die arrangeerde op zijn eigen manier: voor jazzkwintet en voorzien van improvisatieruimte. Maar ook met respect voor het origineel. Bonnet ging zelfs op onderzoek in het Nederlands Instituut voor Militaire Historie. Bonnets arrangementen op 'Homage To One Who Has Flown Away' zetten de musici flink aan het werk. Het is lezen-lezen-lezen geblazen: de meeste noten zijn netjes uitgeschreven. Ook de partijen voor piano en bas gaan wel even verder dan een paar akkoordsymbolen.

Enkele associaties: Bach, met heel zijn koortsachtige meerstemmigheid. Pontificale, Keltisch aandoende lijnen die marcheren op een nadrukkelijke grondtoon. Een 'sophisticated' Leger des Heils-orkestje. Een statige danszaal uit de pruijktijd. De tempo's worden voorzichtig gaande gehouden. Bij de breekbare solo's van de blazers gaan de gedachten in de richting van wat we ooit 'West-coast' noemden. Saxofonist Stan Getz, ver vóór het meisje van Ipanema. Met een hartverscheurend muurbloempjes-timbre dat we soms ook bij de trompettist horen. Een bescheiden rol voor het slagwerk.

De leider laat zich pas helemaal gaan in de afsluiter: een delicaat, tegen de minimal music aan leunend werkje van eigen hand. Zo komt Karel van Dijck dichterbij. Dankzij de erfenis, de bandleider, dit jazzkwintet en wie weet ook wel die therapie.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Suzan Veneman (trompet, bugel), Patrieck Bonnet (saxen en klarinet), Timothy Banchet (piano), Cas Jiskoot (bas), Jasper Hilgerink (drums).

Kijk en luister naar een stuk van de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=e2i0SnSI0KI>

CELANO/BADENHORST/BAGGIANI
ft. WOLFERT BREDERODE *Carnet Imaginaire*
Challenge Records

Het triumviraat van de Amsterdamse Argentijnen gitarist Guillermo Celano en drummer Marcos Baggiani met de Belg Joachim Badenhorst heeft tot op heden al een fraaie discografie geproduceerd. Voor hun nieuwste album, 'Carnet Imaginaire' (hun eersteling voor Challenge), heeft het drietal uitbreiding gezocht in de vorm van pianist Wolfert Brederode. De grootste gemene deler tussen de vier muzikanten is lyriek. Brederode gaf daar onder eigen naam en in het kwartet van saxofonist Yuri Honing al geruim blijk van, en ook in deze samenstelling mag hij zijn emoties de vrije loop laten. Gelukkig zit er aan de muziek van dit nieuwe kwartet ook een rafelrandje, avontuur in het experiment en de nodige humor, want op alleen maar moospelerij zit niemand te wachten. In het titelstuk, een groepsimprovisatie, heeft de ritmiek de overhand, waarbij de muzikale wielmpjes als een machientje in elkaar vallen. Brederode hengelt in het binnenwerk van de piano en Badenhorst zingt door zijn instrument heen. Humor horen we in het typisch Argentijnse 'El mafioso' (van Celano), een walsje met een fijne klarinetmelodie. Net als op hun vorige album ('Lili & Marleen') pakt de groep een Europese song als uitgangspunt voor improvisatie: Edith Piafs 'Hymne à l' amour'. De ontroerende basklarinetbijdrage is een overtuigend pleidooi voor het gebruik van dit soort liedjes in plaats van het voor de hand liggende American Songbook-materiaal. En hetzelfde geldt voor 'Peer's counting song' – een even belangrijke Nederlandse jazzklassieker, van de hand van Misha Mengelberg. Ten slotte betuigen de heren hun maatschappelijke betrokkenheid met het duistere 'Plastic ocean' (van de hand van Baggiani).

Herman te Loo

Bezetting:

Joachim Badenhorst (tenorsax, klarinet, basklarinet),
 Wolfert Brederode (piano),
 Guillermo Celano (gitaar),
 Marcos Baggiani (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://bit.ly/3NWDNQs>

GILAD HEKSELMAN
Far Star
Edition Records

Het verhaal van het album 'Far Star' is een typisch coronaverhaal. Begin 2020 kwam de Israëliëse gitarist Gilad Hekselman van een grote reis terug naar zijn studio in New York met een stapel muzikale ideeën voor een live-band, toen de pandemie uitbrak. Om de ideeën vast te leggen, maakt hij op zijn computer een mapje 'Song Demos' aan met schetsen van de muziek die hij in zijn hoofd had. De pandemie duurde en duurde maar en ondertussen ontwikkelde Hekselman zich via 'online tutorials' tot producer en sound engineer. En na lang en hard werken was daar 'Far Star'. Hekselman speelde zelf verschillende instrumenten in: gitaren, bas, soms toetsen, maar ook 'body percussion' en stem. Vervolgens liet hij zich bijstaan door onder anderen grootheden als drummer Eric Harland en toetsenist Shai Maestro. Het resultaat is een zeer afwisselend album met nummers die reiken van jazzrock tot een akoestische gitaar-ballad. Knap hoe Hekselman zelf veel instrumenten laag over laag heeft ingespeeld, terwijl het album ondertussen heel dynamisch en levendig blijft. Het openingsnummer, 'Long way from home', is een pakkend Morricone-achtig westerndeuntje, waar het slagwerk en de 'body percussion' als een paard binnen komen galopperen. Lucky Luke zou zich erbij thuis voelen. Het tweede nummer, 'Fast moving century', is een, onder invloed van toetsenist Shai Maestro, stevig groovend elektronisch getint stuk dat doet denken aan Bugge Wesseltoft en in het derde nummer, 'I didn't know', tokkelt Hekselman een ballad op verschillende akoestische gitaren. Zo ontrolt zich een heerlijk album met een mooie diversiteit aan stijlen, waarop de gitaar als voornaamste stem nooit verveelt.

Jaap Lampe

Bezetting:

Gilad Hekselman (gitaren, toetsen, drums, fluiten, tamboerijn, body percussion, stem)
 + Eric Harland (drums), Shai Maestro, Nomok (toetsen), Ziv Ravitz (drums), Alon Benjamini, Amir Bresler (drums, percussie), Nathan Schram ((alt)viol), Oren Hardy (bas)

Kijk, luister hier naar 'Long way from home':

<https://www.youtube.com/watch?v=Kmim8fiZDjk>

MARQUIS HILL
New Gospel Revisited
 Edition Records

In 2011 kwam de debuut-cd 'New Gospel' van trompettist Marquis Hill uit. Hoewel de cd goed ontvangen werd en als voorbeeld voor andere jonge musici werd genoemd, was Hill achteraf toch niet echt tevreden. Hill, die inmiddels een leidend jazz-muzikant in Chicago is geworden, besloot uiteindelijk om de muziek van deze cd opnieuw op te nemen. Vandaar dat dit de 'revisited' versie is, die niet alleen meer dan twee keer zo lang duurt, maar ook met andere musici is opgenomen. Een briljant idee, want Hill is naast een nieuw trompettalent een buitengewoon sterke componist. In vergelijking met de oorspronkelijke uitvoering van zijn debuut 'New Gospel' zijn de composities verdiept en is de kwaliteit van de musici, inclusief Hill zelf, beter geworden. Tussen de oorspronkelijke composities zijn nu kortere nummers te horen waarmee iedere 'sideman' een 'feature' krijgt. Elk van de 'sideman' is zelf bandleider en behoort tot de top van wat Chicago momenteel heeft te bieden. De enigszins simpele uitvoering van de oorspronkelijke nummers is nu verder uitgewerkt, de gitaar is verdwenen, de minder passende elektrische piano vervangen door een vleugel en de solisten komen nu ruimschoots aan het woord. Nog steeds zijn enkele nummers direct in de hardboptraditie te plaatsen, maar de muziek is veel vrijer geworden en daarmee ook interessanter. Opvallend is dat de wat kale speeltrant van Hill uit 2011 enorm aan kleur heeft gewonnen. Deze opnamen werden live opgenomen in de Constellation Chicago net voor het uitbreken van corona. De cd werd daarom toen niet meteen uitgebracht en de geplande wereldtournee werd tot dit jaar uitgesteld. De promotietournee heeft net plaatsgevonden waarbij ook Nederland werd aangedaan. Met de nieuwe versie van 'New Gospel' heeft Marquis Hill zich stevig in de top van de hedendaagse jazz genesteld.

Tom Beetz

Bezetting:

Marquis Hill (trompet), Walter Smith III (tenorsax), Joel Ross (vibrafoon), James Francies (piano), Harish Raghavan (contrabas), Kendrick Scott (drums).

Beluister hier een stuk van de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=OmsZ0PkNRZI>

FLORIS KAPPEYNE
Half Of What I Say Is Meaningless
 Zennez Records

De afgelopen twee jaar waren een ramp waarmee iedereen op zijn eigen manier moest zien om te gaan. Sommige musici grepen de gedwongen rustperiode aan om eindelijk tijd te maken voor een project dat al jaren in hun hoofd leefde. Anderen vielen in een zwart gat en deden niets meer. Voor de jonge pianist Floris Kappeyne (1995) zag de toekomst er goed uit. Een wonderkind is misschien te veel gezegd, maar al op veertienjarige leeftijd won hij een prijs op het Prinses Christina Jazz Concours. Hij studeerde af aan de jazzafdeling van het Conservatorium van Amsterdam en boekte snel succes met het Floris Kappeyne Trio dat was te horen op festivals in binnen- en buitenland. Er leek geen vuiltje aan de lucht totdat de coronapandemie los barstte. Een hard gelag voor iemand die nog weinig tegenslag had meegemaakt. Kappeyne zakte in een diep depressief gat. Hij vertelt: "Het voelde alsof ik werd geconfronteerd met de zeer reële tol die de pandemie eist van de geestelijke gezondheid van velen. Ik besloot om te voet van mijn huis in Amsterdam naar een opnamestudio in de buurt van de grens met Duitsland te gaan om een album op te nemen met volledig geïmproviseerde muziek om op dit moment van mijn leven na te denken."

Kappeyne had al bijzondere muziek gemaakt, en hoe hij is omgegaan met deze depressieve tijd door een voettocht van Amsterdam naar Osnabrück te maken is zeker zo bijzonder. In Osnabrück aangekomen heeft hij in de Fattoria Musica zijn gemoedstoestand in elf improvisaties aan de vleugel toevertrouwd. Dat dit zwarte, zware, soms depressieve muziek heeft opgeleverd is geen verrassing. De cd 'Half Of What I Say Is Meaningless' is alleen daarom al totaal ongeschikt om zo maar even te draaien. Hij moet in alle stilte en rust beluisterd worden en om erbij te reflecteren is er geen mooiere muziek denkbaar. Zelf zegt hij: "Ik raad aan om een moment van de dag te nemen om te ontspannen terwijl je naar de muziek luistert en je gedachten de vrije loop laat." Dat zal zeker helpen als je zelf een keer in de put zit.

Tom Beetz

Bezetting:

Floris Kappeyne (piano).

ROMAIN PILON
Falling Grace
Jazz & People

Het titelstuk van de cd 'Falling Grace' is zo'n typisch Real Book-nummer. Het belandde in een vroege editie ervan, vrijwel zeker omdat de componist, Steve Swallow, doceerde aan de Berklee College of Music waar het boek werd samengesteld. Daarmee werd 'Falling Grace' een standard zoals we er meer op dit album aantreffen: vooral minder bekende songs.

De stukken worden ook bij de luisteraar zó bekend verondersteld, dat de drie musici veel achterwege laten. Leider/gitarist Romain Pilon stipt de melodie even aan. Bassist Yoni Zelnik laat geregeld het regulier begeleiden achterwege. Slagwerker Jeff Ballard mag vrijelijk tikken en ritselen. Met deze minimalistische aanpak ontstaat een soort uitgekleurde versie van een Jim Hall-trio of het veelgeprezen duo Pat Metheny/Charlie Haden.

De leider beschikt over een vriendelijk, van wat 'reverb' voorzien geluid. Met parelende, maatvast loopjes rijgt hij de akkoorden aaneen. De Franse gitarist studeerde in 2002 af aan Berklee en keerde daarna terug naar het oude continent. In dit trio speelt hij met een Frans-Israëlitische bassist en een slagwerker die we kennen van het Brad Mehldau-trio.

Zoals gezegd: Pilon en de zijnen gaan ervan uit dat de tempi en de akkoorden allemaal in ons ruggenmerg zitten. Dit is dus typisch een album voor de Jazzflits-lezer. De gevorderde luisteraar die de rest zelf kan invullen.

Jeroen de Valk

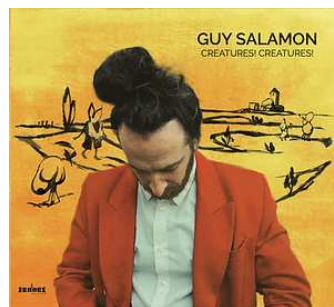
Bezetting:

Romain Pilon (gitaar),
 Yoni Zelnik (bas),
 Jeff Ballard (drums).

Bekijk hier een video over het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ee0FO3KPGeg>

GUY SALAMON
Creatures! Creatures!
ZenneZ Records

Je kunt de achtmansgroep van slagwerker Guy Salamon beslist internationaal noemen. Inmiddels heeft Guy zich gevestigd in Amsterdam, maar zijn wieg stond in Israël. Zijn moeder komt uit Engeland, zijn vader uit Peru. Naast Guy spelen er musici uit Nederland, Denemarken, Schotland, Zuid-Korea, Catalonië en Portugal mee. Op Salamons tweede cd 'Creatures! Creatures!' horen we – geen verrassing – een caleidoscoop aan invloeden. De cd telt slechts zeven stukken maar is zeer compleet. Het idee achter 'Creatures! Creatures!' is een imaginaire wereld te openen waarin je als luisteraar allerlei 'verhalen' te horen krijgt van een uiteenlopende groep schepselen. Een beetje alsof je door een kinderboek bladert dat al lezend tot leven komt. De bedoeling is dat je als luisteraar je eigen fantasie de vrije loop laat. Het album biedt daar voldoende houvast voor met een breed scala aan genres. Naast jazz horen we bijvoorbeeld kermisachtige stukken en Zuid-Amerikaanse ritmes. Salamon was als kind al gefascineerd door de kracht van de verbeelding en zijn vermogen zijn ideeën in geluid te vangen heeft hij van geen vreemde. Zijn vader en moeder zijn professionele musici. Thuis was er altijd muziek te horen. Met een band van acht man kun je veel uit de kast halen en dat doet Guy dan ook met graagte. Het is goed dat er enkele rustige stukken op de plaat staan, want naast te worden meegevoerd door opzweepend spel is het ook fijn al fantaserend wat te kunnen meanderen.

Hans Invernizzi

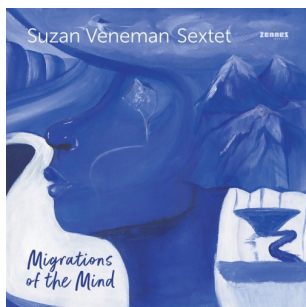
Bezetting:

Guy Salamon (drums), Alistair Payne (trompet), Ian Cleaver (trompet), José Soares (altsax), Lucas Martinez (tenorsax), Teis Semey (gitaar), Youngwoo Lee (piano), Brodie Jarvie (bas).

Beluister hier het titelnummer live:

https://www.youtube.com/watch?v=7e_hKV8yrbg

SUZAN VENEMAN SEXTET
Migrations Of The Mind
 Zennez Records

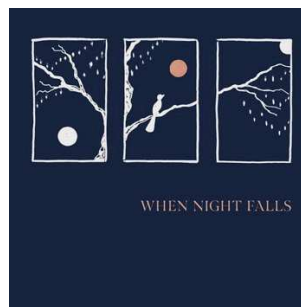
Dat crowdfunding een waanzinnig mooi resultaat kan opleveren bewijst het debuutalbum van Suzan Veneman. Met haar in 2019 opgerichte sextet horen we op deze cd (ook als plaat verkrijgbaar) niet alleen wat een strakke band ze heeft samengesteld, maar ook haar talent als componiste/arrangeur.

Dat was voor sommige liefhebbers, die haar al langer in het vizier hadden, geen verrassing. Al in het verleden heeft ze verschillende prijzen in de wacht gesleept en compositieopdrachten gekregen. De aanleiding voor de ijzersterke set aan nummers op haar album 'Migrations Of The Mind' is een heftige. Het album opent met een driedelige suite, die ze schreef nadat de beroerde diagnose MS haar leven ondersteboven keerde. Om dat slechte nieuws om te zetten in zulke fraaie muziek getuigt van grote mentale kracht. Een hoofdrol in de suite 'Migrations of the mind' is er voor bassist Tijs Klaassen. Wat een mooie baspartij speelt die man. Maar er is ook veel ruimte voor fraaie solo's, van alle bandleden. Haar arrangeertalent komt tot uiting in de smeugige collectieven en fraaie harmonieën. Dit album is het debuut van wel een heel volwassen, uitgerijpte band met een repertoire waar je niet snel op uitgeleusterd raakt. Het is de combinatie van de muziek uit de pen van Suzan Veneman en de intense uitvoering ervan waardoor dit debuut heel bijzonder is. Suzan zelf schittert in de ballad 'For George'. Haar stukken zijn diepgeworteld in alle facetten van de jazz, met voorliefde voor muziek met een 'bite'. Luister maar eens op flink niveau naar de track 'The cliché'. De vette hardbop druipt er vanaf. In de bonustrack, het funky 'Soulsong', speelt Suzan niet alleen geweldig trompet, ze zingt er ook een prima partij.

Op haar leuke en actuele website vol met filmpjes en info (<https://www.suzanvenemanmusic.com>) staat een lijst van optredens deze zomer waar u haar in verschillende formaties kunt horen, natuurlijk ook met haar eigen sextet. U kunt op de website ook een voorproefje nemen van de muziek van dit uitmuntende album. **Sjoerd van Aelst**

Bezetting: Suzan Veneman (trompet), Joao Driessen (tenorsax, EWI), Vincent Veneman (trombone), Timothy Banchet (toetsen), Tijs Klaassen (bas), Wouter Kühne (drums, percussie).

VERPLOEGEN/VERHOEFF/VAN DER WESTEN
When Nights Falls
 Just Listen Records

Als de laatste merel stopt met zingen en de eerste sterren verschijnen, als het verkeersgeluid afneemt tot niets, ontstaat verstilling. Als het terras verlaten is en de lege glazen zijn opgeruimd, valt de nacht in. Of toch niet? Angelo Verploegen en zijn maatjes spelen binnen gewoon door. In de kleine uurtjes zijn ze op hun best. Ze kiezen er juist voor: 'When night falls'. Verploegen speelt tien standards op zijn bugel en doet dat samen met gitarist Ed Verhoeff en bassist Eric van der Westen. Nadrukkelijk zónder drums en zónder dromerigheid.

Een ode aan de nacht dus. Het trio kent elkaar van eerdere projecten. In 2003 maakten ze ook al een cd waarin de nacht centraal staat: 'The night and the daydreamer'. Maar 'When Night Falls' is opgenomen in een voormalige Lutherse Kerk. En de akoestiek van die ruimte is essentieel voor de sfeer op de cd. Dat levert intieme kamerjazz op, zonder afleiding. Je voelt de ruimte en de duisternis in die kerk.

Hoewel er geen teksten klinken, horen we de essentie van de songs, zoals: 'Dancing in the dark', 'Stardust' en 'A nightingale sang in Berkeley Square'. De volgorde van de stukken volgt het verloop van de nacht. Verploegen tekent met zijn fluwelen toon voor de sfeer en hij leidt met uiterst zachte hand. Van der Westen is ook al zo fluweel en melodius. En Ed Verhoeff... zijn gitaar werkt prachtig samen met de akoestiek en zijn soli kunnen eindeloos doorgaan. De cd wordt uitgebracht door een audiofiel label en wordt via streamingdienst Qobuz in 'Hi-res'-formaat aangeboden. Maar de muziek lijkt niet bedoeld voor publiek. Dit is puur voor de muzikanten zelf. Lekker samen spelen. En toch opnemen! Genoeg reden om een nachtje op te blijven.

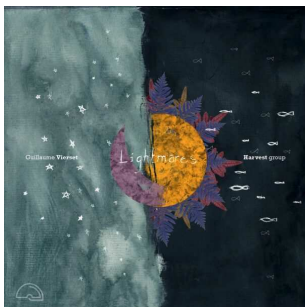
Peter J. Korten

Bezetting:

Angelo Verploegen (bugel),
 Ed Verhoeff (gitaar),
 Eric van der Westen (bas).

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=RAALDdFqjx0>

GUILLAUME VIERSET HARVEST GROUP
Lightmares
 Igloo Records

'Lightmares' is het derde album van de Belgische gitarist/componist Guillaume Vierset en de Harvest Group, die hij sinds 2016 leidt. Net als op de vorige platen vermengt hij daarbij jazz met indie-rock en folk. De bijzondere bezetting met cello (Marine Horbaczewski) en sopraansax (Mathieu Robert) zorgt voor een geheel eigen klankkleur. Zoals het neologisme van de titel al suggereert, probeert Vierset de wereld tussen slapen en waken te verklanken. Soms zijn dat dromerige, vriendelijke tracks, die songachtig aandoen, zoals de ontroerende cellomelodie van 'I hope' of de hese sopraansax-lead in 'I wish'. Maar dat de nacht en zijn dromen niet altijd onze vrienden hoeven te zijn, wordt duidelijk in rauwere stukken als 'Day one' en 'Wake up/Sleep' met zijn stevige rockgitaarsolo. De opbouw van de composities verloopt niet volgens een vast stramien, en dat geeft een goede staalkaart aan variaties. Zo opent het titelstuk met een fraaie bassolo van Yannick Peeters en zwelt 'Sunset' op een Radiohead-achtige manier aan tot een haast onhoudbare climax. Het slotstuk, 'End of the day/night', laat de sopraansax dan weer speels om de gitaarlijn heen fladderen.

Herman te Loo

Bezetting:

Mathieu Robert (sopraansax),
 Marine Horbaczewski (cello),
 Guillaume Vierset (gitaar),
 Yannick Peeters (bas), Yves Peeters (drums).

Luister hier naar tracks van 'Lightmares':

<https://bit.ly/3KiXzUI>

WE USED TO CUT THE GRASS
We Used To Cut The Grass #1
 WKRM The Kream

'Jazz is not dead, it just smells funny'. Dit is een bekende uitspraak van Frank Zappa, over wiens eigen muziek je met recht de vraag kunt stellen: is het jazz of niet? Getuige de titels van enkele van zijn albums, 'Jazz From Hell' en 'Make A Jazznoise Here', schurkt Zappa zelf graag tegen jazz aan. Zijn muziek van begin jaren zeventig met onder anderen de geweldige jazzpianist Georg Duke aan boord en solisten als de violist Jean Luc Ponty en de trompettist Sal Marquez, is zeker te kenschetsen als jazz, beter nog: jazzrock. Een lange inleiding om te rechtvaardigen dat ik hier het eerste album, 'We Used To Cut The Grass #1', van de sterk op Zappa leunende gelijknamige band We Used To Cut The Grass (WUTCTG) uit New Jersey (VS) bespreek. De naam van de band verwijst naar het nummer 'He used to cut the grass' van het Zappa album 'Joe's Garage Acts I, II & III'. De band onder leiding van bassist Cody McCorry (check die man) bestaat uit een stevige blazerssectie en heeft, net als de band van Zappa uit begin jaren zeventig, maar liefst twee drummers. Het geeft de muziek een stevige, groovende jazzrockbasis. Evenals bij Zappa bestaat de muziek van WUTCTG uit complexe, ritmisch snel wisselende composities, die veel van het vakmanschap van de musici vragen. Dat vakmanschap laat niets te wensen over. De band is goed ingespeeld en voert de arrangementen strak uit, gelardeerd met mooie solo's van onder meer gitaar, trompet, theremin en zingende zaag. Daarnaast zijn de composities doorspekt met humor, absurde teksten en geluiden en terugkerende personages zoals de muis Shep, die ze vonden in de Convention Hall in Asbury Park. Ook daarin ligt de vergelijking met Zappa voor de hand. De band legt daarnaast een grote maatschappelijke betrokkenheid aan de dag door bijvoorbeeld muziek op te nemen met uit-sluitend gebruikmaking van zonne-energie. Het is een album vol drukke, complexe en 'speedy' muziek. Daarover is misschien de enige kritische opmerking te maken: het album kent nauwelijks enig rustpunt en dendert voort, soms wel heel erg in het Zappa-idiom, maar voor de 'hardcore fanatics' is dat zeker geen straf. De liefhebbers van het genre zullen ook overeenkomsten herkennen met het werk van Corrie en de Grote Brokken en het Belgische Flat Earth Society. Nu maar hopen dat het gras hard groeit daar in New Jersey. **Jaap Lampe**

Bezetting:

Cody McCorry (bas, keys/synths, gitaar), Faye Fadem, Kevin Grossman (drums, percussion), Joe Gullace (trompet), Sam Greenfield: tenor-, baritonsax, klarinet), Tom Monda (gitaar), Ian Gray (trombone), Sean Marks (baritonsax), Ben Karas (viool), James McCaffrey III (surfgitaar), Matthew Trice (altsax), Jennifer DeVore (cello), Seamus Leonhardt (drums), AJ Merlino (vibrafoon), Alex Silver (tenorsax), Timothy Adedigba Ogunbiyi (Fender Rhodes).

YÔKAI
Coup de Grâce
Humpty Dumpty Records

Stel je eens voor dat Ennio Morricone door David Lynch gevraagd zou zijn om een soundtrack bij een van zijn films te maken. Het tweede album van de Belgische band Yôkai, 'Coup de Grâce', geeft in sommige nummers een idee hoe dat geklonken zou kunnen hebben. Het achtkoppige gezelschap wordt aangestuurd door slagwerker Yannick Dupont, die in zijn composities een goed oor heeft voor melodieën die de sporen van de Italiaanse maestro in zich dragen. Maar er gaat meer door de mix heen, want Dupont is er zeker niet op uit om ons een soort surrogaat-Morricone voor te schotelen. De tempo- en maatwisselingen verraden een serieuze interesse in artrock en in 'Sentinelle' (dat al eerder als EP werd uitgebracht) horen we dansbare Ethio-jazz opduiken. De blazers (Jordi Grogard en Fred Becker) maken er een extra leuk feestje van. Humor en speelsheid zijn sowieso elementen die de muziek van Yôkai aanstekelijk maken. Zo zit na het titelnummer van de plaat nog een 'secret track' verstopt die bestaat uit een poppy liedje dat in de hoogtijdagen van de Neue Deutsche Welle geen gek figuur zou hebben geslagen. De plaat is zowel leverbaar op vinyl als cd (en natuurlijk digitaal).

Herman te Loo

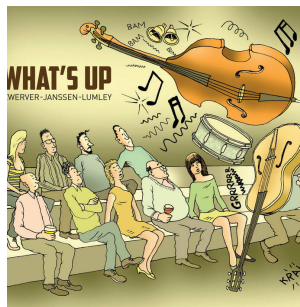
Bezetting:

Jordi Grogard, Fred Becker (saxen, fluit), Clément Nourry, Ivan Tintiaux (gitaar), Eric Bribosia (keyboards), Axel Gelain (basgitaar), Louis Evrard (drums, elektronica), Yannick Dupont (drums, keyboards)

Beluister hier tracks va het album:

<https://bit.ly/38ZXSpn>

ZWERVER/JANSSEN/LUMLEY
What's Up
Eigen Beheer

In dit nieuwe hoofdstuk van de muzikale avonturen van (akoestisch) gitarist Henk Zwerver treffen we niet diens vaste basmaatje Raoul van der Weide aan zijn zijde. De uit Canada afkomstige Aaron Lumley, die sinds enige tijd in Amsterdam woont, levert indrukwekkende basbijdragen aan dit trioalbum, 'What's Up'. Drummer Wim Janssen ('losge-weekt' van zijn broer Guus) is de speelse slagwerker, en tekent ook voor het geestige hoesontwerp. Het drietal zet vijf improvisaties neer die een goede balans houden tussen abstractie en herkenbaarheid. Een element dat regelmatig terugkeert (en dat ook al te horen was op het duo-album 'Modèles Volatils' van Zwerver en Van der Weide) is een gipsy jazzachtige feel. De soepele swing die Lumley en Janssen daarbij leveren, stelt Zwerver in staat om met een eigenwijze hink-stap-sprong-virtuositeit zijn visie op Django Reinhardt te etaleren. De gebogen noten in het titelstuk refereren op een rare manier ook weer aan de blues zonder dat het echt blues wordt. Verder is er onaards mooi flageolettenspel van Lumley in 'Some sense of an ending' en blijft de invloed van Derek Bailey in het spel van Zwerver onmiskenbaar. De heldere opname (opnieuw op het Amsterdamse impro-podium Zaal 100) laat alle details goed tot hun recht komen.

Herman te Loo

Bezetting:

Henk Zwerver (gitaar), Aaron Lumley (bas), Wim Janssen (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://bit.ly/3jfH6Es>

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL TRANSITION

Datum en plaats:
25, 26 maart 2022,
TivoliVredenburg, Utrecht.

De vijfde editie het van het Transition jazzfestival stond 3 en 4 april 2020 gepland, maar werd afgelast. In 2021 werd het festival online gepresenteerd. Terugkomen in TivoliVredenburg en rondlopen met een festivalbandje om de pols, voelt als een déjà vu. Ons schema vol omcirkelde concerten, maakt duidelijk dat we heel veel willen beleven, maar niet alles kunnen gaan zien.

Vrijdag

De presentator van het eerste concert, dat in de grote zaal van het oude Vredenburg plaatsvindt, memoreert wat twee jaar afwezigheid teweegbracht. Flamencogitarist Tomatito was de laatste die er op 11 maart 2020 optrad en een maand later zou toetsenist Chick Corea zijn opwachting maken. Tussentijds had ik zelf het genoegen om trompettist Ack van Rooyen als winnaar van de Boy Edgarprijs 2020 hier samen met het Metropole Orkest te zien spelen voor een slechts 20% gevulde zaal. Een recent verleden tijd met littekens.

Het trio van toetsenist **Bill Laurence** trapt grandioos af. Het lijkt wel of zijn symfonische soundscapes een plechtstatische vervoering teweegbrengen. Zijn complexe muziek beweegt zich tussen meditatief en syncopische stuwingskracht. Zeer verrassend is het gastoptreden van trompettist **Philip Lassiter** (lang actief als arrangeur voor Prince) die een nummer meespeelt en indrukwekkend soleert.

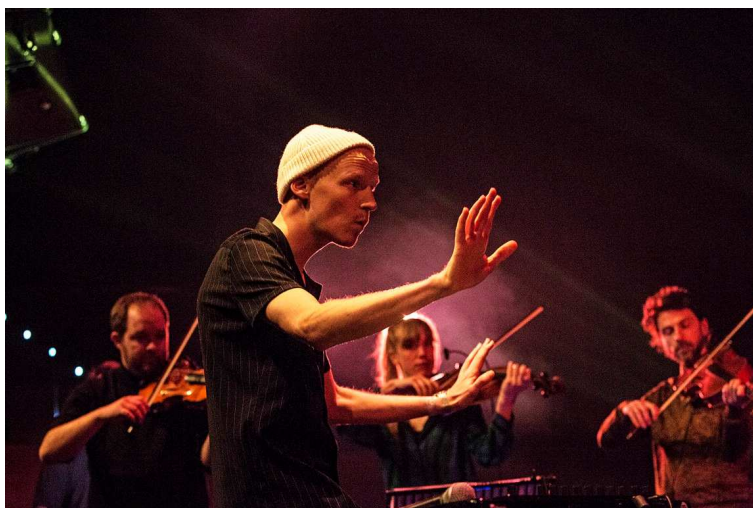
Toegewijd en enthousiast is het optreden van **Tijn Wybenga** met **AM.OK**. Strijkers, blazers, vibrafoon en een ritmesectie strelen de oren met een in spannende arrangementen gedompelde sound. Deze veelbelovende dirigent/arrangeur creëert een mix van rock, hiphop en rudimenten van het jazzidoom, die met sampletechnieken in elkaar lijkt te zijn geknipt.

De Brusselse pianist **Durian Dumont** introduceert een speelstijl waarin klassieke technieken samenvloeien met de timing en grilligheden van eigentijds repertoire, improvisatie en swing.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Iman Spaargaren. (Foto Joke Schot)

Tijn Wybenga met AM.OK. (Foto: Joke Schot)

Overweldigend puur en ogenschijnlijk sereen infecteert hij zijn transparante spel met een betoverende virtuositeit.

De Belgisch-Ghanese **Esinam Dogbatse** vertelt een verhaal met melodische en ritmische ontboezemingen. Vaak treedt ze alleen op, maar vandaag gaat ze op reis met haar trio. Zingend en op dwarsfluit bereidt ze een mix van opzweepende dansritmes.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Amerikaan **Michael Mayo** beschikt over een fenomenaal zangtalent. Moeiteloos voegt hij alles tussen jazz en hiphop samen, doordrenkt met een elektro-akoestische saus. Mayo heeft de potentie om zich te ontwikkelen tot allround vocalist.

Drummer **Antonio Sánchez** dwaalt met zijn **Bad Hombre** ver af van het jazz-idiom en wat daar enigszins in de buurt komt of blijft. Hij koerst op een apotheose van ego en gespierde taal, die hij verweeft met pop, rock, rap en kitscherige clichés.

De start het concert van **Immanuel Wilkins** om 22.00 uur is het eerste moment waarop mijn jazzhart sneller gaat kloppen. Met zijn 'academische' sereniteit boort hij een laag aan uit lang vervlogen tijden. Hier klinkt de onafhankelijke boodschap van de geïmproviseerde muziek, 'sophisticated' luistermuziek waar je stil van wordt. Zodra tijger Wilkins los gaat, bijten we ademloos in het stof.

De avond had voor ons moeten eindigen met **Kassa Overall**, een nieuwe belofte uit de New Yorkse jazzscene. Omdat we de laatste trein niet willen missen, komen we echter niet verder dan een veelbelovende soundcheck.

Zaterdag

De zaterdag biedt een vol programma dat alles brengt waar jazz voor staat. De eerste twee volle uren zijn voor de **Jan Garbarek Group**, die ons trakteert op een zinderend openingsconcert. Buiten is de hele wereld in oorlog, maar binnen viert de muziek een overwinning, omdat alles klopt en op z'n plaats valt. Percussionist/zanger **Trilok Gurtu** is geniaal in alles waar hij geluid en ritme aan ontlokt. Zijn scats worden beloond met een staande ovatie.

Het dreamteam-trio van saxofonist **Rudresh Mahanthappa** voert ons mee naar een tijdloos universum, waarin alles draait om swing, tegendraadsheid en virtuoze flirts met de zwaartekracht. In 1984 had Wham een zwele zomerhit met 'Wake me up before you go-go'. Vandaag klinkt het nummer alsof het altijd was ingelijfd in 'the great American songbook'.

De Beroepsvereniging voor Improviserende Musici (BIM) bestaat vijftig jaar. Om dit te vieren spelen tijdens Transition verschillende gelegenheidskwintetten met jazzmusici uit vijf verschillende [...vervolg in de rechterkolom](#)

Zanger Michael Mayo. (Foto: Joke Schot)

generaties, nieuwe composities in opdracht van de BIM. Saxofonist/klarinetist **Iman Spaargaren** is vandaag de eerste en licht zijn compositie toe: "Mijn drieluik gaat over opkomst en ondergang van de EU in de 21ste eeuw. Dat bedacht ik een half jaar geleden nadat ik een boek had gelezen over het Habsburgse rijk. En moet je zien in wat voor een situatie we nu zitten." We horen 'folkloristische' melodieën die worden afgewisseld door stevige frasen, gespeeld in een prachtige ensemblekleur die onder andere ontstaat door de blokfluiten van de Hongaarse **Dodó Kis**.

In **Een ode aan Misha Mengelberg** vieren drie generaties jazzmusici van Nederlandse bodem de humor, anarchie en pakkende thema's van Misha (in 1935 geboren in Kyiv). In een vrolijke chaos wordt schijnbaar achteloos gespeeld in wisselende combinaties. Is drie drummers niet wat overbezet op een potentieel van een klein dozijn? Deze volstrekt overbodige vraag hoeft dan ook niet te worden beantwoord. Nestor **Han Bennink** (80!) rapt. Een totaalbeleving/happening voor geest en gehoor. Saxofoniste **Kika Sprangers** en haar kwintet bewijzen waarom we ons in Nederland gelukkig mogen prijzen met het jazzklimaat. Met haar nieuwe album 'Mind's Eye' presenteert Kika een ode aan de verbeeldingskracht. Haar band, waarin een prominente rol is weggelegd voor zangeres **Anna Serierse**, produceert een organische, fluïde muziek. De ranonkel 'Ridderspoor' inspireerde tot een van haar nieuwe composities.

Identified Flying Object is het internationale trio van de Belgisch-Japanse pianist/componist Alex Koo met de Amerikaanse trompettist Ralph Alessi en de Hongaarse drummer Attila Gyárfas. Een hypnotiserende set met vrije improvisaties. Eindeloos veel variaties worden herhaald in pulserende ritmeschema's. Koo roept in zijn pianospel associaties op met Rachmaninov. De **Guy Salamon Group** brengt onderhoudende muziek waarin vrolijke kroegsferen transformeren in een historiserende [...vervolg op de volgende pagina](#)

allegorie. De piano verandert in een draailier en de tenorsax in een doedelzak of kromhoorn. Een klankpalet dat ver van ons af staat maar dichtbij komt als je de speeltechniek van hedendaagse instrumenten aanpast.

Pianist **Joe Armon-Jones** maakt pakkende no-nonsense nu-fusion. Deze jonge Britse band met veel flair, potentie en bravoure komt om te spelen en pakt het moment in dit eerste optreden buiten de UK sinds lange tijd. Armon-Jones omarmt de Fender Rhodes piano en tilt het instrument naar deze tijd.

Ook het kwintet van trompettist **Ian Cleaver** speelt in het kader van vijftig jaar BIM. Muziek om van te watertanden, waarin tradities worden verheven en geslecht. Als de techniek het even laat afweten roept Han Bennink: 'N**ken maar, wat moet je anders'. Een beetje plat, maar wellicht de beste samenvatting van het leven of op z'n minst van de muziek; sta in het moment en geniet. Als kritische noot is het wellicht nuttig om vast te stellen dat mij regelmatig het gevoel bekruipt dat de jazz en geïmproviseerde muziek van veel jonge makers zichzelf gijzelt in een competitiedrang. Dus doe je ding en word geen 'copycat'. De samenwerking tussen TivoliVredenburg en North Sea Jazz is bezegeld in een prachtige lustrumeditie. Dertig concerten vormden een avontuurlijk programma in een mix van progressieve nu jazz en avontuurlijke verkenners. Sterren, opkomend talent, outsiders en avant-garde brachten ons een overvloed van ideeën en inspiraties.

Roland Huguenin

Kika Sprangers. (Foto: Joke Schot)

[Meer festivalfoto's vindt u op de volgende pagina's.](#)

i277
JazzFlits

Sterren, opkomend talent, outsiders en avant-garde brachten ons een overvloed van ideeën en inspiraties.

Trilok Gurtu. (Foto: Joke Schot)

TRANSITION FESTIVAL, 25, 26 MAART 2022

TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT

Ian Cleaver Kwintet. (Foto: Joke Schot)

Immanuel Wilkins. (Foto: Joke Schot)

TRANSITION FESTIVAL, 25, 26 MAART 2022

TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT

Guy Salamon Group. (Foto: Joke Schot)

Jan Garbarek (links) en Trilok Gurtu. (Foto: Joke Schot)

TRANSITION FESTIVAL, 25, 26 MAART 2022

TIVOLIVREDBURG, UTRECHT

Pianist Oscar Jan Hoogland (Ode aan Misha Mengelberg). (Foto: Joke Schot)

Benjamin Herman en Han Bennink (Ode aan Misha Mengelberg). (Foto: Joke Schot)

TRANSITION FESTIVAL, 25, 26 MAART 2022

TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT

Antonio Sánchez. (Foto: Joke Schot)

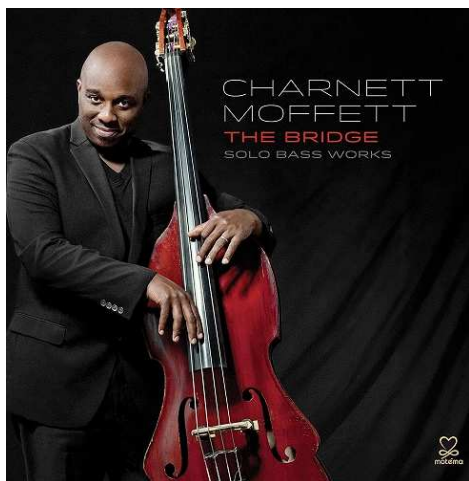

Kika Sprangers (links) en Anna Serieuse. (Foto: Joke Schot)

BERICHTEN

Herbie Hancock krijgt medaille

Herbie Hancock ontvangt op 25 mei voor zijn 'uitzonderlijke muzikale prestaties' de George Peabody-medaille. Eerder kregen onder anderen orkestleider Quincy Jones en trompettist Wynton Marsalis de onderscheiding van het Peabody Institute. Dat is in Baltimore, Maryland gevestigd en het oudste nog bestaande conservatorium in de VS.

Charnett Moffett overleden

Bassist Charnett Moffett is op 11 april op 54-jarige leeftijd in het ziekenhuis van Stanford na een hartinfarct overleden. Hij was de zoon van Charles Moffett, ooit drummer van het Ornette Coleman Trio. Moffett werd in 1983 lid van het Wynton Marsalis Quintet en is te horen op het kwintetalbum 'Black Codes (From the Underground)' van twee jaar later. In 1987 verscheen bij Blue Note het album 'Net Man', zijn debuut als leider, met saxofonist Michael Brecker als gast, Al Foster op drums, Kenny Drew jr. en Kenny Kirkland op toetsen, en Stanley Jordan op gitaar. Er zouden nog vijftien platen als leider volgen. Als begeleider is Moffett te horen op tal van platen. Bijvoorbeeld op albums van pianist Kenny Drew Jr., saxofonist Kenny Garrett, gitarist Stanley Jordan, Manhattan Jazz Quintet, gitarist Kevin Eubanks, saxofonist Ornette Coleman, saxofonist Branford Marsalis, pianist Mulgrew Miller, saxofonist Courtney Pine, pianist McCoy Tyner, drummer Tony Williams en toetsenist Herbie Hancock. Met onder anderen zijn vader op drums nam Charnett een plaat op als Moffett & Son's'. In 2013 maakte Charnett Moffett bij Motéma een solo-album: 'The Bridge - Solo Bass Works' (zie de afbeelding van de hoes hierboven).

JAZZ IN BEELD

Wouter Kühne. (Foto: Marcel Schikhof)

Altsaxofonist **Mo van der Does** speelde op 2 april met zijn **Motet** bij Hot House in Leiden. Dat bestaat naast de leider uit Jessie Brevé (basklarinet), Alistair Payne (trompet), Matthias van den Brande (tenorsax), Floris Kappeyne (toetsen), Tijs Klaassen (contrabas) en Wouter Kühne (drums). Marcel Schikhof was erbij en maakte de foto's op deze pagina.

Jessie Brevé. (Foto: Marcel Schikhof)

Alister Payne. (Foto: Marcel Schikhof)

VARIA

International Jazz Day 2022

Op 30 april aanstaande is de elfde editie van de International Jazz Day. Over de gehele wereld zullen die dag in dat kader jazzconcerten worden gegeven. In Jazzclub Krefeld (Duitsland) bijvoorbeeld:

INTERNATIONAL JAZZ DAY

DOUBLE CONCERT

SA, APRIL 30th 2022, 8 p.m.
KNIGHT'S HALL OF LINN CASTLE,
KREFELD - GERMANY

WWW.JAZZKLUB-KREFELD.DE

In Nederland staat onder meer de programmering van de **Concertzender** op 30 april (vanaf 14.00 uur) in het teken van de Internationale Jazzdag. Het programma? "Gewoon luisteren de 30ste. Maar dat was u toch al van plan", aldus de programmamakers. De International Jazz Day is een initiatief van UNESCO. Drijvende kracht achter het initiatief is toetsenist Herbie Hancock. In de VS markeert de Jazz Day het einde van de maand april als Jazz Appreciation Month (zie het affiche 2022 daarvan op pag. 2).

Luister hier naar de Concertzender:
<https://www.concertzender.nl/>

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 375

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 6 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/3jvzApf>

Crowdfundingactie gestart voor jazzclub in A'dam ZO

Zangeres Graziëlla Hunsel Rivero is een actie gestart om geld in te zamelen voor de opening van een jazzclub in Amsterdam Zuidoost. De club zal door het leven gaan als ZOJazz Stage. "Voor muzikanten is het belangrijk een plek te hebben waar ze kunnen jammen, elkaar ontmoeten, dingen maken. Die vaste plek wil ik graag bieden aan zowel ervaren als jonge muzikanten", aldus Hunsel Rivero op 12 april in Het Parool. Op het moment van dit schrijven - 15 april - is 8.500 euro van de benodigde 11.000 euro binnen. Hunsel Rivero: "Als het lukt, kunnen we beginnen met het aanbieden van een plek voor repetities aan vier tot vijf gezelschappen. Dat moet dan uitmonden in twee shows per gezelschap, en in jamsessies." Waar de club precies gevestigd wordt is nog niet bekend. De actie loopt tot 27 april.

Meer informatie: <https://bit.ly/3M8yoEe>

Het jazzkoor van het Haags conservatorium op 10 april bij PJPJ in Voorschoten. (Persfoto)

Jazzkoor Haags conservatorium trad op in Voorschoten

Voor een optreden van het jazzkoor van het Koninklijk Conservatorium Den Haag in het Cultureel Centrum van Voorschoten had zangdocente, arrangeur en dirigente Anka Koziël op 10 april negen jonge zangeressen uit alle windstreken meegenomen; van Zuid-Korea en India tot Colombia. Eerste- en tweedejaars studenten, die werden begeleid door Julien Palluel op piano, Shashank Das op contrabas en Julian Escobar op drums. Het koor opende swingend en meerstemmig met 'Basin' street blues' (Hodges/Ellington). Daarna volgden onder meer 'Footprints' (Shorter), 'Four' (Davis), 'I've got a crush on you' (Gershwin), 'No more blues' (Jobim), 'Take five' (Desmond), 'Blues in the night' (Arlen), 'Twisted' (Ross/Gray) en 'You go to my head' (Coots). Het concert werd afgesloten met een medley van werk van de Manhattan Transfer.

Tien soloconcerten op één avond in het Bimhuis

Op zaterdag 23 april treden tien muzikanten solo op in het Bimhuis in Amsterdam. Het wordt een avond met gitarist Jesse van Ruller, drummer Onno Govaert, bassiste/zangeres Fuensanta Mendez, altvioliniste Mary Oliver, zangeres/celliste Sanem Kalfa, drummer Jacob Maskell-Key, zangeres, multi-instrumentaliste Ibelisse Guardia Ferragutti, saxofonist/klarinetist Michael Moore, baritonsaxofoniste Hanne de Backer en multitalent Manu Louis. Het concert is een initiatief van Space is the Place. Dat organiseert sinds 2015 concertavonden met improvisatie en jazz als leidraad. Thuisbasis is de Ruimte (Amsterdam). De avond in het Bimhuis maakt onderdeel uit van Space is the Place 'on tour'. In dat kader worden ook de Brakke Grond, Paradiso, de Helling, Dokzaal (Amsterdam) en KAAP (Oostende) aangedaan.

Brandee Younger.
(Foto: Erin Patrice O'Brien)

Openingsdag Brosella Festival in teken van Toots 100

De komende 46ste editie van het Brosella Festival staat vrijdag 1 juli in het teken van de viering van de honderdste geboortedag van Toots Thielemans (1922-2016). Gitarist Elliott Knets (met bassist Jonathan Collin, gitarist Patrick Deltenre, drummer Daniel Jonckers en pianist Yvan Paduart) staat op het programma, alsmede Toots Deconstructed. Die formatie met pianist Bram De Looze, drummer Teun Verbruggen, bassist Yannick Peeters en accordeonist Philippe Thuriot, zal Toots' composities een eigen draai geven. Ook het duo Jef Neve & Teus Nobel zal aan Toots refereren. De finale wordt verzorgd door de WDR Big Band onder leiding van Jörg Achim Keller met harmonicaspeler Hendrik Meurkens. Het Brosella Festival is van 1 tot en met 3 juli in het Groentheater Ossegempark, Brussel. Ook de laatste dag is jazz te beluisteren. Dan treden onder anderen Jaga Jazzist, harpiste **Brandee Younger** en het Lara Rosseel Quintet op. De entreprijs is indicatief. Bezoekers mogen minder betalen, afhankelijk van hun financiële situatie.

Meer informatie:
<https://brosellafestival.be/nl/>

Bekijk rechts op onze website onder het kopje 'archief' alle nummers van Jazzflits vanaf 1 januari 2007 tot nu. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>

Chet en Sesjun op 30 april in Hilversum herdacht

Een tribuut aan trompettist Chet Baker vindt eindelijk plaats op zaterdagavond 30 april (20.00 uur) in theater Santbergen in Hilversum. Eindelijk, want het werd zeker drie keer uitgesteld wegens de coronacrisis. Hiermee zou ook een serie eerbetonen van start gaan, met steeds als rode draad: de concerten voor TROS Sesjun in Laren, even verderop. Die vonden plaats toen de publieke omroep in Nederland nog aan jazz deed. De laatste uitzending, na ruim dertig jaar, was in 2004.

Maar nu is er in ieder geval dit eerbetoon in het kader van 'Jazz Legends in Sesjun'. Een optreden met een vaste band - met organisator/zangeres Marjoleine Leene - en enkele gasten. Het is tevens een 'theaterconcert over jazzlegende Chet Baker in Nederland en een jongensdroom die uitkomt'.

Welke droom? Misschien wel die van de organisatoren van destijds. De gewoonlijk weinig betrouwbare trompettist trad in de jaren 1976 - 1985 zes keer op voor TROS Sesjun. Hij was steeds op tijd en bijna altijd in topvorm. Behalve dan bij het concert met saxofonist Archie Shepp in de nacht van 12 op 13 mei 1988, waarmee 25 jaar Sesjun zou worden gevierd. Hij overleed die nacht. (jdv)

Meer info: www.jazzlegends.nl

Laatste Brokkenfestival op 25 en 26 juni in Bimhuis

Gitariste Corrie van Binsbergen stopt als artistiek en zakelijk leider van Stichting Brokken. Dat betekent ook het einde van het jaarlijkse Brokkenfestival. Voor de laatste keer zal het zich 25 en 26 juni in het Bimhuis, Amsterdam voltrekken. Op zaterdag 25 juni staat een speciaal voor de gelegenheid samengesteld Brokken XXL-orkest op het programma met als gasten onder anderen Josse De Pauw, Ellen Deckwitz, harmonicaspeelster Hermine Deurloo en gitarist Anton Goudsmit. Zondag 26 juni treden Toon Tellegen & het Wisselend Toonkwintet voor het laatst op. Verder staan de formatie High Dive en een project van hoornist Morris Kliphuis met Stargaze, zangeres Pitou en bassiste Jasja Offermans op het programma.

Amersfoortse Bachdag krijgt jazzpodium

Op 8 oktober aanstaande staat Amersfoort weer in het teken van Bach. Ook jazzmusici kunnen deze keer hun licht over deze componist laten schijnen. In het stadscafé De Observant komt een podium waarop jazz en Bach verbonden worden. Onder anderen zangeres Dasha Beets en haar band, het ensemble van Tim Kliphuis, pianist Bert van den Brink, en trombonist Bart van Vliet staan op het programma. De Bachdag is een tweejaarlijks evenement dat sinds 2014 in Amersfoort wordt gehouden.

Han Bennink viert 80ste verjaardag met theatertournee

Drummer Han Bennink is op 17 april tachtig jaar geworden. Hij viert dat met onder meer een theatertour met The Quartet NL. Die start 23 april in Wageningen en eindigt op 22 mei in Twisk. Samen met saxofonist Benjamin Herman, pianist Peter Beets en bassist Ernst Glerum brengt Bennink een ode aan de muziek van Misha Mengelberg, jarenlang zijn vriend en muzikale medepionier. Maar er staan meer concerten op de rol. In Zaandam bijvoorbeeld, waar Bennink aan de Herengracht opgroeide, op een steenworp afstand van het podium Jazz Inverdan. Op 1 mei geeft hij er een 'Allemachtig, Han Bennink 80!'-concert met violiste Mary Oliver (als duo), saxofonist Ben van Gelder en gitarist Reinier Baas (als trio).

Meer info: <http://www.jazzinverdan.nl/>

Mingushommage in Den Bosch

Op 20 april brengen Het Brabants Jazz Orkest en Paul van Kemenades Three Horns and a Bass in een dubbelconcert een hommage aan bassist, componist, arrangeur en bandleider Charles Mingus. Die werd honderd jaar geleden op 20 april geboren en overleed in 1979. Alt-saxofonist Paul van Kemenade neemt naar Podium Azijnfabriek in Den Bosch twee blazers en een contrabassist mee: Angelo Verploegen (flügelhorn), Louk Boudesteijn (trombone) en Wiro Mahieu (contrabas). Het Brabants Jazz Orkest staat onder leiding van Jeroen Doornik. Het nam voor de cd 'Freedom!' (2007) al eens enkele stukken van Mingus op. Overigens werkt het orkest momenteel aan een nieuw album met werk van Niko Langenhuijsen. Dat album zal in oktober van dit jaar uitkomen.

OVERLEDEN

Dennis Gonzalez, 15 maart '22 (68)

Trompettist, maar ook kundig op andere instrumenten. Afkomstig uit Texas, waar hij het beoefenen van muziek stimuleerde, maar ook actief geweest in Ljubljana (Slovenië) en Londen. Daarnaast leraar middelbaar onderwijs in Dallas, TX.

Jessica Williams, 12 maart '22 (73)

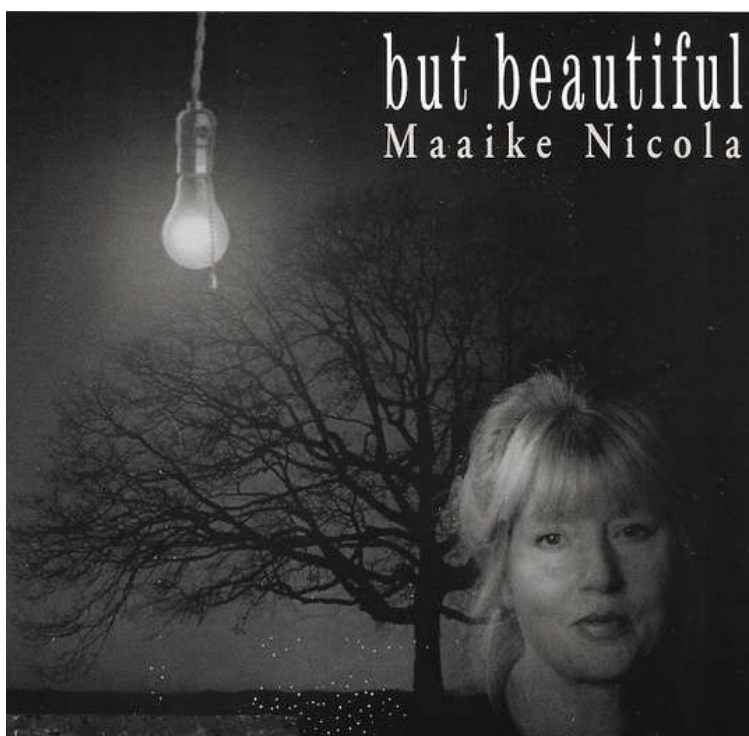
Werkzaam in de omgeving van San Francisco als solopianist of in een triobezetting. Probeerde het met elektrische piano, maar keerde terug naar de akoestische. Woonde een tijdje in München en maakte in 1995 een tournee door Europa. Maakte meer dan veertig platen. De laatste tien jaar kampte ze met rugproblemen en stierf in de staat Washington.

Zbigniew Jaremko, 2 maart '22 (75)

Poolse tenorist; begonnen in een dixieland groep ging hij over tot het spelen van bebop in grote en kleine bezettingen. Weinig bekend buiten zijn eigen land. Studeerde compositie bij Bob Brookmeyer in New York. (jjm)

IN MEMORIAM JAN RATH

Op 23 februari jl. overleed op 88-jarige leeftijd pianist Jan Rath. Rotterdamer Rath maakte zich de jazz eigen via de platen van de pianisten Errol Garner, Horace Silver en Bill Evans, die hij op de radio hoorde en op de band opnam. Rath manifesteerde zich als jazzpianist via de plaatselijke scene. Als achttienjarige had hij in de jaren vijftig zijn eerste trio met bassist Lou Beijen en drummer Cock Schelvis. Ook speelde hij in het huisorkest van jazzclub B14. Met Cees de Visser (drums) en Paul Godwald (bas) won hij in 1963 het Loosdrecht Jazzconcours. Midden jaren zestig kwam Rath in Arnhem te wonen, waar hij begon te spelen met slagwerker Rinus Smit en bassist Peter Krijnen. In 1968 richtte hij Rathaplan op met onder anderen trompettist Eduard Blok en saxofonist Herman de Wit. Rond 1973 maakte Jan Rath deel uit van het Boy Raaymakers Kwintet. In een interview met de Arnhemse Koerier (oktober 2016) vertelt hij hoe hij eens met trompettist Chet Baker kon samenspelen: "Bij vrienden van mij heb ik hem ontmoet. Ik had tranen in mijn ogen staan toen hij vroeg of hij mocht meespelen terwijl ik achter de piano zat. Begrijp me goed, het waren tranen van blijdschap hoor!"

Jan Rath speelt piano op 'But Beautiful' van zangeres Maaïke Nicola (1997, Munich Records). Ook nam hij een deel van de arrangementen op deze plaat voor zijn rekening.

Henk Haverhoek was als tenorsaxofonist in de jaren 1969-1971 lid van het Jan Rath Kwintet. Hij was aanwezig op de crematieplechtigheid. Daar werd een video gespeeld van de winnende uitvoering van 'Summertime' van het Jan Rath Trio op het Loosdrecht Jazzconcours. Haverhoek: "Wat mij opviel was dat een mooie modale versie ten gehore werd gebracht. Daaruit bleek dat Jan toen zijn tijd ver vooruit was. Een terechte winnaar dus. Ook hoorde ik een mooie uitvoering van 'Old Folks' door Maaïke Nicola, met geraffineerde harmonieën waarin de hand van bassist Peter Krijnen duidelijk herkenbaar was." Rath speelde als pianist bij zangeres Nicola en arrangeerde, evenals Peter Krijnen, voor haar. (hve)

(voor deze I.M. raadpleegden wij een bijdrage van Hans Zirkzee aan jazzradar.nl. Lees dat verhaal hier: <https://bit.ly/3LHnjtQ>)

FESTIVALS APRIL/MEI

HORN OF PLENTY

Brabanthallen, Den Bosch
22 tot en met 24 april 2022
<https://bit.ly/3x9yR4M>

Met onder anderen: Eric Vloeimans & Martin Fondse, Licks & Brains ft Simone Roerade & Eric Vloeimans, Han Bennink, The XL Play Along o.l.v. Jeroen Doornik, The Paradox Jazz Orchestra, The Nordanians, Harmen Fraanje & Arve Henriksen, Fenix met Kika Sprangers, The Quartet NL en Gallow Street.

ALL YOU CAN JAZZ

Verschillende locaties, Lier
24 april 2022
<https://allyoucanjazz.uitinlier.be/>

Met onder anderen: Dirk Van der Linden Trio, Relovation Jazz, Pablo Casella, Tom Callens & Lien De Greef, Bram De Looze solo, Antwerp Jazz Quartet en Gwen Cresens Quartet.

#TRUMPETSTUFF

Paradox, Tilburg
26 en 27 april 2022
<https://bit.ly/3rh9aM0>

Met: Teus Nobel & Jef Neve, Koen Smits Trio, Bram van de Glind Kwartet, Teus Nobel Liberty Group met als speciale gasten Jasper Blom op saxofoon en Teis Semey op gitaar.

MITHRA JAZZ À LIÈGE

Diverse podia, Luik
12 tot en met 15 mei 2022
www.mithrajazz.be

Met onder anderen: Manu Katche, Michel Portal, Baptiste Trotignon, Stacey Kent, Tigran Hamasyan, Shai Maestro, Liebman Brecker Copland Quartet, Binker & Moses, Theo Croker, Igor Gehehot, Gary Bartz, Fred Hersch en De Beren Gieren.

PIET WEZEPOEL JAZZ FESTIVAL
Cultureel Centrum, Voorschoten
21 mei 2022
<https://bit.ly/3KgEYbv>

Met onder anderen: Veronica Cimino Quintet, Marco Kegel Kwartet, Denise Jannah Quartet, Tristan Guillaume-Hélouët Kwintet, Aseo Friesacher Kwartet en het **Lidija Strika** Kwartet.

ROESELARE JAZZ

TRAX, Roeselare
21 mei 2022
www.roeselarejazzfestival.be

Met onder anderen: Blue Lab Beats, Lander & Adriaan, Otlia en ESINAM.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Bassiste Lidija Strika speelt op 21 mei met haar kwartet op het Piet Wezepoel Jazz Festival, Voorschoten. (Foto: Alex Schröder)

CITADELIC FESTIVAL

Citadel Park, Gent
25 tot en met 29 mei 2022
<https://www.citadelic.be/>

Met onder anderen: Peter Jacquemyn Quartet, Spinifex, Max Johnson Trio, Eddie & The Ethiopians en Four Circles.

BREDA JAZZ FESTIVAL

Diverse (buiten)podia, Breda
26 tot en met 29 mei 2022
<https://www.bredajazzfestival.nl/>

BRUSSELS JAZZ WEEKEND

Diverse (buiten)podia, Brussel
27 tot en met 29 mei 2022
<https://brusselsjazzweekend.be/>

Dit jaar staat het werk van Toots Thielemans centraal tijdens het weekend. Thielemans werd honderd jaar geleden geboren (zie ook pagina 2 van deze JF).

JAZZ AT THE DOCKYARD

In en om Theater De Kampanje, Den Helder
29 mei 2022
<https://bit.ly/3ubtnEW>

Met onder anderen: Big Band Frankie Goes To..., New Cool Collective, The Jig, Henry Hey's Waterfront, Montis Goudsmit Directie en het Rinus Groeneveld Kwartet.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

JULIAN EDWIN ADDERLEY (1928 – 1975)

Voor twaalf euro kon ik het 10cd-doesje 'Cannonball Adderley – Milestones Of A Legend' niet laten liggen (zie de hoesafbeelding hiernaast). Temeer daar ik in 1963 door zijn pianist Bobby Timmons in de jazzwereld getuimd ben. Het doesje bevat zeventien platen met 119 nummers uit 1955 tot 1962 (er bestaan recentere publicaties met ook 'alternate takes'). De Amerikaanse altsaxofonist-componist **Julian Edwin Cannonball Adderley** (soms ook op sopraansax) was een opvallende en joviale figuur die, in tegenstelling tot Miles Davis, graag een vriendelijk babbeltje maakte met zijn publiek en alle nummers als volleerd entertainer inleidde met een grapje. Hij verscheen als een held aan het jazzfirmament op het ogenblik dat altsaxofonist Charlie Parker stierf. Hij was een goed leider, zijn broer Nat en zijn begeleiders bleven jarenlang bij hem. Cannonball Adderley was een wijs man die over alles kon meepraten, zowel over een hartoperatie als over de politiek. Hij las altijd zowel Times als Newsweek. Hij liet een omvangrijk platenoeuvre achter.

CA was een bron van inspiratie voor honderden muzikanten: Joop Hendriks (1941-1987), Mike Smith (°1957), Eric Marienthal (°1957), Jim Snidero (°1958), Rolf Delfos (°1960), Vincent Herring (°1964), Frank Vaganée (°1966), Ben Sluijs (°1967), Benjamin Herman (°1968), Per Ruskträsk Johansson (°1969), Marco Kegel (°1970), Stéphane Mercier (°1970), Bruno Vansina (°1975), Stephanie Francke (°1989).

Luistertip: 'The Jive Samba', een compositie van Nat Adderley, live in de Jazz Workshop (september 1962):

<https://bit.ly/3xniHVJ>

Vergelijk deze uitvoering met een versie van Wild Bill Davis Trio op 'Midnight To Dawn' (juni 1966):

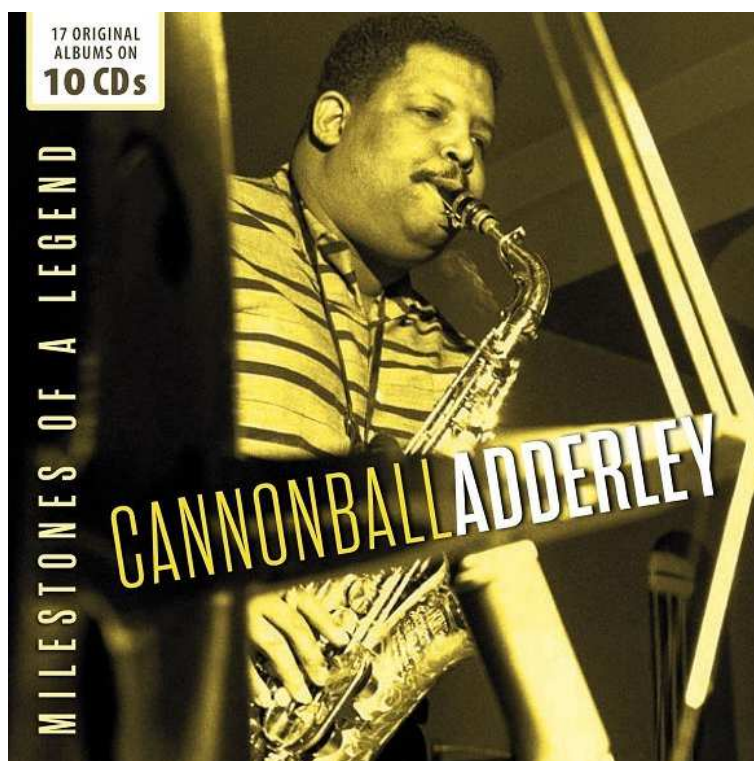
<https://bit.ly/3xmFp04>

Of met de bigbandversie van het Thad Jones-Mel Lewis Jazz Orchestra op 'Central Park North' (juni 1969):

<https://bit.ly/3O5xASx>

Of met de fusionversie op 'Hip Walk' van Peter Herbolzheimer Rhythm Combination & Brass, met gitarist Eef Albers, Ferdinand Povel (juli 1976).

...vervolg in de rechterkolom

Cannonball Adderley (CA) werd op 15 september 1928 geboren in Tampa, Florida (hij overleed op 8 augustus 1975, in Gary, Indiana). Zijn vader was kornettist en speelde in looporkesten. Hij moedigde zijn zoon Julian aan om muziek te studeren: fluit, trompet, klarinet, altsax. Dus een muzikaal gezin zoals dat heet. Broer Nat (NA) is drie jaar jonger, hij werd geboren op 25 november 1931. Hun muzikale grootouders kwamen uit Nassau, de Bahama's.

Vanaf 1942 speelde CA altsax in orkesten in Florida. Van 1940 tot 1945 woonde Ray Charles Robinson in Frenchtown, een wijk van Tallahassee, de hoofdstad van Florida. Ook de broers Adderley woonden hier. In 1943 speelden zij samen in een schoolorkestje waarbij die blinde pianist Ray Charles zat.

Van 1944 tot 1948 muziekstudie in het Florida College for Arts and Music in Tallahassee.

Terwijl hij verder studeert, van 1948 tot 1950 is CA muziekleraar aan de Dillard High School in Fort Lauderdale. Zijn drummer Lonnie Hayes noemt hem 'kannibaal' wegens zijn eetlust. 'Cannibaal' wordt verbasterd tot 'Cannonball'. In januari en februari 1949 treedt CA op in een Chinese kroeg in Ripley, in de herfst van dat jaar in een club in Miami.

1951-1953: legerdienst hoofdzakelijk in Fort Knox, Kentucky. Pianist Junior Mance en trombonist Curtis Fuller dienen er ook. CA wordt leider van de 36th Army Dance Band, tegelijkertijd met broer Nat. Die speelde doorgaans op kornet, bij uitzondering op trompet.

1952: CA formeert een groep in Washington, D.C. Intussen studeert Julian nog aan de US Naval School of Music in Washington, DC. Van 1952 tot 1953 dirigeert Sergeant Adderley een tweede legerorkest in Fort Knox. Wat later komt hij terug naar Fort Lauderdale.

In juni 1955 reist CA naar New York. Hij studeert er aan de New York University (Charlie Parker was net gestorven op 12 maart 1955). Bij toeval mag hij meespelen met bassist Oscar Pettiford in Cafe Bohemia, omdat Jerome Richardson nog niet was opgedaagd. Pettiford start in een hels tempo 'I'll remember April'.

...vervolg op de volgende pagina links

Cannonball trapte niet in de val; hij speelde zelfs een lange solo. Volgens de pers was een nieuwe Parker geboren. Door tussenkomst van producer Bob Shad krijgt hij een platencontract bij de 'Mercury Record Company', spreek uit in het Engels 'MRC' en je hebt EmArcy.

'Cannonball' Adderley's EmArcy-album 'Sophisticated Swing'(1956)

Na die jam met Pettiford: 28 juni en 26 juli 1955: opname Kenny Clarke's album 'Bohemia After Dark' met de Adderley's en trompettist Donald Byrd (het titelstuk is een compositie van Oscar Pettiford, in het achterhoofd denkend aan Cafe Bohemia).

Overdag gaf CA les en 's avonds trad hij op. Van 27 september 1955 tot eind januari 1956 speelt hij zes avonden van de week in Porky's, een Fort Lauderdale nachtclub, met een onderbreking toen Bob Shad met CA naar New York vloog. Daar maakte Sarah Vaughan van 25 tot 27 oktober haar album 'In The Land Of Hi-Fi' voor EmArcy, met het Ernie Wilkins Orchestra met daarin CA.

In januari 1956 richt CA met zijn broer Nat (1931-2000) een veelbelovend kwintet op in de geest van Gillespie-Parker. 'Sermonette' is een succesnummer. Op 17 december 1956 is het kwintet in de 'Stars of Jazz', een KNBC TV Show vanuit Burbank.

Luister hier naar 'Sermonette':
<https://bit.ly/37HftBu>

Op 5 juli 1957 deelname aan het Newport Jazzfestival: CA, NA, pianist Junior Mance, bassist Sam Jones en drummer Jimmy Cobb. Op hetzelfde affiche: het George Shearing Quintet met Toots Thielemans. Voor 'Soul Station' nodigt Shearing het duo Cannonball - Nat uit om mee te spelen. Toots bewijst dat hij gitaar kan spelen.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

In september 1957 wordt het Adderley kwintet ontbonden, wegens financiële problemen.

In juli 1957 is saxofonist Sonny Rollins nog lid van het Miles Davis Quintet, maar Rollins' heroïneverslaving leidt tot zijn vertrek. Voor een Birdland-optreden reorganiseert Miles zijn kwintet. Bobby Jaspar vervangt Rollins, maar hij mag slechts enkele weken blijven, onvoldoende om zich in de groep te integreren. In oktober 1957 wordt Jaspar vervangen door CA.

In december 1957 komt Miles Davis naar Parijs voor de opname van de soundtrack van de film 'Ascenseur pour l'Echafaud' ('Ascensore Per Il Patibolo', 'De lift naar het schavot'). Hij nam die op met saxofonist Barney Wilen, pianist René Urtreger, bassist Pierre Michelot en drummer Kenny Clarke. Op 8 december 1957 spelen diezelfde met Miles Davis in Amsterdam een concert. Wellicht was Miles' vriendin van toen ook present: Jeannette Urtreger, zus van René. John Coltrane komt bij Davis, het kwintet is nu een sextet. Cannonball blijft tot augustus 1959.

In februari 1958 speelt Cannonball mee onder de naam van 'Buckshot La Funke' op de plaat 'Here Comes Louis Smith', trompettist, voor Blue Note 14381.

Op 9 maart 1958: opname van 'Somethin' Else' met Miles Davis, de enige plaat voor Blue Note onder Adderley's naam.

Februari - maart 1958: opname 'Milestones', Davis speelt piano op 'Sid's Ahead', een viersterrenplaat bij de jazzcritici Crook & Morton.

Jazzmuziek werd al gespeeld op de radio, maar nog niet op televisie. Marshall Stearns en Leonard Feather, jazzschrijvers, slaan de handen ineen met pianist Dr. Billy Taylor. Dertien weken lang werden muzikanten uitgenodigd voor NBC's programma 'The Subject Is Jazz'. Zo ook Cannonball Adderley, zijn broer Nat, trombonist Jimmy Cleveland, Billy Taylor, gitarist Mundell Lowe, bassist Eddie Safranski en drummer Ed Thigpen. Zij zijn op 7 mei 1958 te gast.

Kijk hier: https://www.youtube.com/watch?v=nCS_MxgRXe4

In april-mei 1958 speelt CA mee op 'New Bottle Old Wine' van Gil Evans, Pacific Jazz.

'1958 Miles' is een verzamelalbum van Miles Davis uit 1974. Het bevat opnames van 26 mei 1958 in de Columbia Studio en 9 september 1958 in het Plaza Hotel in New York. Met Cannonball, Coltrane, Paul Chambers, Jimmy Cobb en een speciale inbreng van pianist Bill Evans, zoon van een Russische moeder.

Juli - augustus 1958: opname 'Porgy And Bess' van Miles Davis. Januari - februari 1959: opname 'Blue Spring' met trompettist Kenny Dorham, baritonsaxofonist Cecil Payne en Cedar Walton.

Op 2 en 3 februari 1959: in de Universal Recording Studio in Chicago, opnamen van Paul Chambers plaat 'Go' met trompettist Freddie Hubbard, pianist Wynton Kelly en Jimmy Cobb.

Diezelfde 3 februari 1959 wordt het album 'Cannonball Adderley Quintet In Chicago' opgenomen, met John Coltrane, Wynton Kelly, Paul Chambers en Jimmy Cobb. Je zou denken een liveplaat. Maar neen, het is een studioalbum, dat later ook is uitgegeven als 'Cannonball & Coltrane'.

Diezelfde ritmesectie - Wynton Kelly, Paul Chambers en Jimmy Cobb - toert in maart 1960 voor producent en impresario Norman Granz in Europa met Miles Davis en John Coltrane. Op 9 april 1960 een concert in het Kurhaus, Scheveningen, daarna 9-10 april 1960 in het Concertgebouw, Amsterdam. De Vara maakte er opnamen. Het boterde al een tijd niet meer tussen Davis en Coltrane. De eerste kon de tweede overtuigen toch mee te reizen naar Europa, maar na afloop van deze toer komt een einde aan een vijf jaar lange samenwerking.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Miles suggereerde eens aan Coltrane: 'Try taking the saxophone out of your mouth'. Overal waar het kon speelde Coltrane ergens in een hoekje. Miles liet zich ontvallen: 'Waarom speel je altijd zo lang?'. Coltrane: 'It took that long to get it all in!'.

'Cannonball' Adderley With Strings:
<https://bit.ly/37bKDRK>

Op 2 maart en 22 april 1959, opname 'Kind Of Blue', Beweerd wordt dat dit een van de best verkochte platen is uit de jazzgeschiedenis. Tijdens Cannonball's verblijf bij Davis, 1958-1959, speelt NA in het Wynton Kelly Sextet met Bobby Jaspar. Vandaar dat NA is te horen op het album 'Kelly Blue' van 19 februari 1959. In maart 1959 is NA in het J.J. Johnson Sextet met Bobby Jaspar en pianist Cedar Walton. Ondanks uitstapjes als deze blijft NA zijn broer trouw tot aan diens dood in 1975.

Mei 1959: Cannonball op 'Drums Around The World' van drummer Philly Joe Jones.

CA en NA vormen voor een tweede keer een kwintet, het speelt soul-jazz en bop, Doordrijver Bob Shad (1920-1985), die was begonnen bij platenmaatschappij Savoy, bracht ze samen (overigens was het ook Shad die 'Big Brother and The Holding Company' met Janis Joplin lanceerde met in december 1966 de opnamen voor zijn Mainstream Records).

Najaar 1959 is druk voor Cannonball: op 7 augustus is hij in Chicago, op 25 augustus in Birdland. In september is hij op tournee als stersolist bij de bigband van pianist George Shearing.

Op 26 september 1959 wordt in de Fugazi Hall, San Francisco, een concert van zanger Jon Hendricks opgenomen, 'A Good Git-Together', met 'Blockbuster on alto sax and his brother on cornet'. Beiden hadden EmArcy in 1959 vaarwel gezegd en stonden nu onder contract bij Riverside, tot 1963.

Het Adderley Quintet was voor vier weken geboekt in de Jazz Workshop in San Francisco, het concert van 18 en 20 oktober 1959 heeft 'This Here' van Bobby Timmons op de speellijst (dé bestseller van Timmons' groep in 1960 en nog vele jaren later, tevens zijn beroemdste plaat). De Russische componist Dimitri Shostakovich zat met open oren bij het Adderley Quintet te luisteren.

Luister hier naar 'This Here' live:
<https://bit.ly/3O5xQRq>

...vervolg in de rechterkolom

De hoes van Julian 'Cannonball' Adderley With Strings' (1955).

CA had altijd de betere musici van het moment in zijn kwintet: Junior Mance (1956-57), Hank Jones (1958), Bill Evans (1958 en 1961), Bobby Timmons (1959-60), Wynton Kelly (1959-1961), uit Londen Vic Feldman (1960-61), uit Wenen Joe Zawinul (1961-1970), Sam Jones, Louis Hayes, George Duke.

1959 is een eervol jaar: Down Beat verkiest Cannonball tot beste altsaxofonist, New Star Award.

Januari 1960 wordt Nat Adderley's 'Work song' gespeeld op de plaat 'Them Dirty Blues', met eveneens Timmons' 'Dat Dere', volgens Loek Dikker iets verfijnder dan zijn 'This Here'.

Luistertip: De Franse zanger Claude Nougaro (1929-2004) maakte in de New Yorkse jazzclubs kennis met jazzmuzikanten en met de Adderley's. In 1965 bewerkte Nougaro de 'Work song' tot 'Sing Sing Song', met orgelist Eddy Louiss, Roger Guérin, Michel Portal, Maurice Vanderschueren, Pierre Cullaz en René Nan. De tekst gaat over het leven in de Sing Sing-gevangenis in de buurt van New York (Philips 437050, gepubliceerd mei 1965). Zangeres Nina Simone (1933-2003) maakte de song nog bekender.

Op 24 en 28 juni 1960: opname van 'Really Big' met de drie Heath- en de twee Adderley-broers, een bigband rond Jimmy Heath, met 'Dat Dere' van Bobby Timmons.

Op 30 juni 1960: Newport Jazzfestival: CA, NA, pianist Barry Harris, bassist Sam Jones en drummer Louis Hayes.

Iets speciaals zijn The Nutty Squirrels, excentrieke 'scat singing' met Sascha Burland en Don Elliott: in juli 1960 wordt voor Columbia 'Bird watching' opgenomen met muzikanten residerend in New York, CA speelt op één nummer: 'Yardbird Suite'. Hal Mckusick, Bobby Jaspar, Sam Most, Romeo Penque, Sol Schlinger zijn ook van de partij.

Luister hier: <https://bit.ly/3E8s11d>

...vervolg op de volgende pagina links

In januari **1961**: opname 'The Chant – Sam Jones Plus 10' voor Riverside, Sam Jones (1924-1981) was meer dan tien jaar de vriend-bassist van Cannonball. Voorjaar 1961 wordt de ritmesectie van het MJQ: Percy Heath op bas en Conny Kay op drums. De twee worden ingehuurd voor het album 'Know What I Mean?' van CA en pianist Bill Evans (Riverside, OJC 105).

In juni en augustus 1961 maakt Cannonball een plaat met zangeres Nancy Wilson (in de zomer van 1992 zingt ze voor tienduizend toeschouwers een 'Tribute to Cannonball' in de Hollywood Bowl).

In 1959 gaat pianist Joe Zawinul in Boston studeren aan de Berklee School of Music. In september 1961 komt hij bij CA; hij blijft tot 1970. George Duke is zijn opvolger in 1971-1972. Daarna komt pianist Hal Galper (°1938) tot in 1975.

Op 15 december 1961 is CA in Studio Charcot in Parijs voor 'Don Byas-Bud Powell – A Tribute to Cannonball'. CA is producer voor zijn eigen 'tribute' met trompettist Idrees Sulieman, Pierre Michelot en Kenny Clarke (Columbia CK 65186).

Van januari **1962** tot juli 1965 wordt het kwintet uitgebreid tot een sextet. Saxofonist Yusef Lateef doet mee van 1962 tot 1964, en saxofonist Charles Lloyd van 1964 tot juli 1965.

Julian Adderley trouwt op 28 juni 1962 in de New York City Hall met actrice Olga James (°1929). Het koppel bleef dertien jaar samen, tot zijn dood in 1975. Ze kwamen naar België. Hij zou op het Antwerp Jazz Festival spelen, bedoeld wordt Comblain-la-Tour.

[Zestig jaar geleden was een historische dag in het dorpje aan de Ourthe. Op zondag 5 augustus 1962 ging de vierde editie door van het Comblain-la-Tour Festival, met CA, NA, Yusef Lateef, Joe Zawinul, Sam Jones en Louis Hayes. Veertigduizend bezoekers trotseerden een modderpoel, ontstaan door dagenlang regens. Het historische concert van Adderley staat op 'Cannonball in Europe', een Capitol-document. Producer van dit festival was G.I. Joe Napoli \(1922-1989\), die had in december 1944 deelgenomen aan het Ardennenoffensief. Hij herinnerde zich de goede ontvangst in dat dorpje door de inwoners, eten en drinken, warmte in de winter. Napoli wilde geld inzamelen voor de heropbouw van het door de Duitsers kapotgeschoten kerkje. ...vervolg in de rechterkolom](#)

Een foto van het optreden van Cannonball Adderley op de SS Rotterdam (december 1974). Met v.l.n.r: Roy McCurdy (drums), Walter Booker (bas), Cannonball, Nat Adderley en Hal Galper (toetsen). Het was het laatste optreden van Galper met Adderley, zo meldde hij ons. (Foto: archief Hal Galper).

In 1962 werden 26 filmpjes van een half uur opgenomen voor het programma 'Jazz Scene USA', dat op diverse televisiestations werd uitgezonden. De achttiende episode is met het Cannonball Adderley Sextet, reeds met Yusef Lateef. Het programma werd uitgezonden op 29 oktober 1962.

[Uit 1962 stamt een eigenaardigheidje: de vergeten zangeres Bessie Grace Gupton \(°1941\) nam met het Cannonball Adderley Quintet twee nummers op: 'Cottage for sale' en 'Deed I do' \(Riverside RF 4569\). Ze gebruikt ook Tobi Lark als artiestennaam. Wie bezit deze single?](#)

Vanaf **1964** zit Adderley's Quintet bij Capitol Records met als producer David Axelrod (1933-2017). Hij was ook de man achter Joe Zawinuls succesvolle 'Mercy, Mercy, Mercy, Live At The Club' op 20 oktober 1966. Opgelet: dit is een studioplaat die is opgenomen in de Capitol studio in Los Angeles voor een levend publiek. De titel 'Live At The Club' was publicitair een vrienden-dienst voor de manager van Club DeLisa in Chicago.

Op 23 april **1966** is het Adderley Quintet met de Franse bassist Gilbert Bibi Rovère in Studio 104 van Maison de la Radio in Parijs. De E.R.U., de Europese Radio Unie, zond een internationale jazzquiz uit, 'Inter Jazz'. Vijftien jazzvragen werden voorgeschoteld aan acht jazzkenners uit acht landen: Duitsland, België, Italië, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, Frankrijk - eigenaardig zonder Nederland - met na de quiz een concert met Adderley.

Van 17 tot 24 mei 1966 gaat de 'International Competition for Modern Jazz' door in Wenen, onder het toezien oog van Friedrich Gulda. In de jury zetelen Art Farmer, Joe Zawinul, Ron Carter, Mel Lewis en Cannonball Adderley. Pianist Loek Dikker (°1944), bassist Piet Hein Veening, drummer Martin van Duynhoven (°1942) namen deel aan die wedstrijd en spraken vriendschappelijk met CA.

Op vrijdag 3 juni 1966 is CA geboekt met pianist Pim Jacobs in het Amsterdamse theater Bellevue. Om de hoek aan het Leidseplein, is Hotel American met het Grand Café. Loek was in de buurt op stap en opeens: 'Hoor! Wie tikt daar zo luid op het ...vervolg op de volgende pagina links

raam?'. Cannonball! Die zat daar aan een lunch tijdens de pauze van een repetitie voor zijn opnamen in Bellevue. Met een wenkend gebaar vraagt hij Dikker binnen te komen. Hij nodigt Loek uit om met zijn trio een set mee te spelen in de club van Pim Jacobs bij de jachthaven in Loosdrecht. Dat moet op 4 of 5 juni 1966 geweest zijn. Pim, toen 32, keek er aardig van op dat die jonge twintigers in zijn club de kans kregen te schnabbelen met Adderley.

In 1955, opkomst Civil Rights Movement; Rosa Parks weigert haar plaats in de bus af te staan aan een blanke man. Martin Luther King houdt in 1963 zijn rede 'I Have A Dream'. Eind jaren zestig, begin jaren zeventig, vorige eeuw, ontstaat de politieke beweging Black Power. Zwarte Amerikanen strijden om hun belangen te verdedigen. Speelt die revolutie - 'freedom is a constant struggle' - een rol bij Cannonball Adderleys switch naar funkjazz?

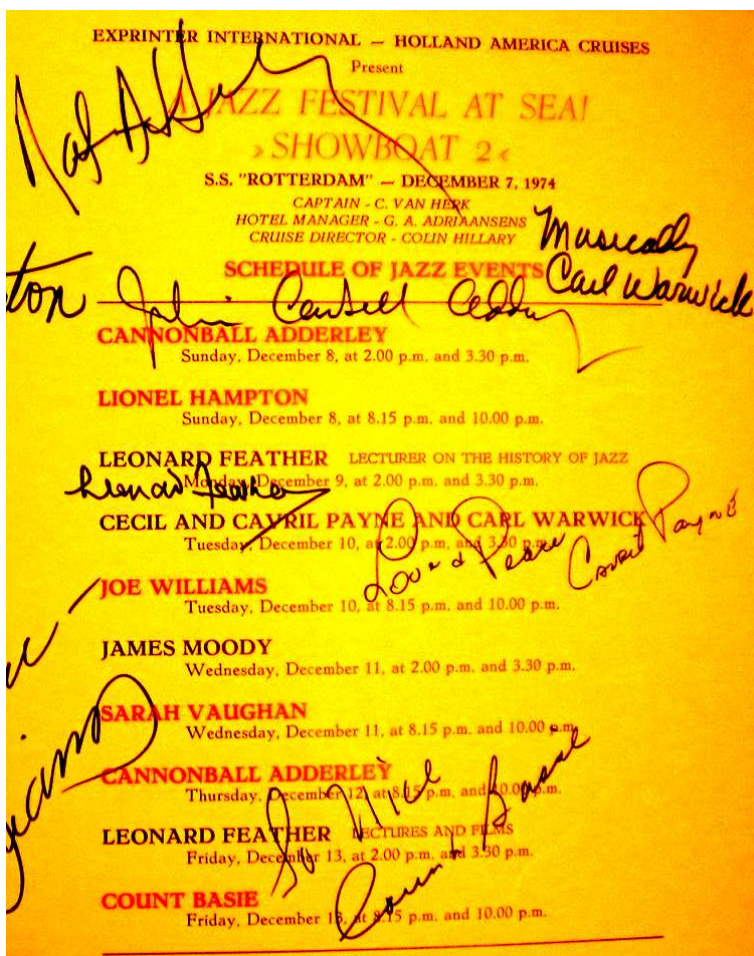
Vanaf 1969 doubleert Cannonball dikwijls op sopraansax. Eind jaren zestig, vroege jaren zeventig toert hij met een kwintet voor College-workshops. Van 29 oktober tot 13 november 1971 is het kwintet in de York Club, Los Angeles.

Op vrijdag 6 oktober 1972 is CA in de Cow Palace, San Francisco met zanger Joe Williams, trombonist Urbie Green en het Carol Kaye Trio.

Op 28 oktober 1972 is het Adderley Quintet met het 7de Newport Jazzfestival in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel: CA, NA, pianist George Duke, bassist Walter Booker, drummer Roy McCurdy. Een dag eerder waren ze in Rotterdam in De Doelen. Na Brussel reizen ze door naar Oost-Europa.

In 1973 is Adderley aangeworven door Fantasy Records, Berkeley, CA. Veel van de winst die ze met popgroep Creedence Clearwater Revival maakten, werd geïnvesteerd in de jazzcatalogus.

Klaas Krijnen van de Vrienden van Stoomschip Rotterdam (stoomschiprotterdam.nl) bezorgde Jazzflits een bijzonder document (zie hiernaast). Op de S.S. Rotterdam van de Holland America Cruises vond eind 1974 een 'Jazz Festival At Sea' plaats op de Showboat 2. Die vertrok in New York met duizend mensen aan boord, hoofdzakelijk Amerikanen, maar ook Belgen en Nederlanders, zeker onder de bemanning. Op zondag 8 december en donderdag 12 december gaf het Cannonball Adderley Quintet telkens ...[vervolg in de rechterkolom](#)

twee shows: CA, NA, pianist Hal Galper, bassist Walter Booker en drummer Roy McCurdy. Ik correspondeerde met Galper (°1938). Hij stuurde me de foto op de vorige pagina bovenaan. Walter Booker (1933-2006) is overleden; een bericht aan Roy McCurdy (°1936) bleef onbeantwoord. En George Duke (1946-2013) is ook al een poosje dood.

Ander mooi volk aan boord tijdens de cruise: Lionel Hampton, Cecil Payne, Joe Williams, James Moody, Sarah Vaughan, Count Basie, Leonard Feather. Het document hierboven is het programma getekend door de musici. Cannonball zette zijn handtekening bovenaan, op de plek van zijn naam. Zijn broer Nat tekende linksboven. En wat een mooie handtekening rechtsboven van trompettist Carl 'Bama' Warwick (1917-2003), die kon zich zelden manifesteren als solist.

Door zijn grote eetlust kampte Cannonball met diabetes en overgewicht. Op 13 juli 1975 kreeg hij een beroerte tijdens een bezoek aan vrienden. Hij zou de dag nadien optreden in Indianapolis. Na vier weken hospitaal overleed hij in St. Mary Methodist Hospital.

Adderley ligt begraven in het Southside Cemetery, Tallahassee, Leon County, Florida.

Op zijn grafsteen: "God smiles on certain individuals and they get the privilege to have certain beautiful artistic vibrations pass through them ..." (Cannonball).

Op Nieuwjaarsdag 2000 kwam broer Nat hem hier gezelschap houden.

Zijn weduwe hertrouwde met folksinger-dichter-activist Len Chandler (°1935), vanaf nu is het Olga Adderley-Chandler.

Erik Marcel Frans

...[meer Cannonball Adderley op pagina 32](#)

JAZZWEEK TOP DRIE

11 april 2022

1 Jazzmeia Horn

Dear Love
(Empress Legacy)

2 Alvin Queen Trio

Night Train To Copenhagen
(Stunt)

3 Bill O'Connell

A Change Is Gonna Come
(Savant)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 april 2022

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:

PULSE TRIO

The End Is The Beginning (HOOB Records)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

UNDER THE SURFACE

Miin Triuwa (Jazz in Motion)

Madli-Liis Parts, **Muusika:**

MYHRE/VIKEN/STRØNEN

Djupet (OKWorld Records)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

O.N.E.

Entoloma (Audio Cave)

Mike Flynn, Jazzwise:

JAMESZOO

Blind (Brainfeeder)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

PLOP & JUNNU

Plop & Junnu (FIASKO RECORDS)

Christine Stephan, JAZZTHETIK:

BINKER & MOSES

Feeding The Machine (Gearbox)

Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:

MARIANA SADOVSKA & CHRISTIAN THOMÉ

Vesna (Flowfish Records)

Henning Bolte, Written in Music:

RUBEN MACHTELINKX + ARVE HENRIKSEN

A Short Story (Aspen Edities)

Tony Dudley-Evans, [LondonJazz News \(UK\):](http://LondonJazz News (UK):)

KOMA SAXO w/SOFIA JERNBERG

Koma West (We Jazz Records)

Patrik Sandberg, Jazz:

CÉCILE MCLORIN SALVANT

Ghost Song (Nonesush)

Cim Meyer, Jazz Special:

MARC BENHAM

Biotope (SteepleChase)

Lars Mossefinn, Dag og tid:

ANDERS LØNNE GRØNSETH MULTIVERSE

Outer View (NXN Recordings)

Matthieu Jouan, citizenjazz.com:

VARIOUS ARTISTS

Music for Ukraine (WeJazz)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

JOHANNA BORCHERT

Amniotic (Yellowbird Records)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

KAJA DRAKSLER - PETTER ELDH - CHRISTIAN LILLINGER

Zurich Concert (Intakt Records)

Yves Tassin, JazzMania:

LARA ROSSEEL

Hert (W.E.R.F. records).

Jos Demol, jazzhalo.be:

THE SMUDGES

Song and Call (Cryptogramophone Records)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More:

BINKER & MOSES

Feeding the Machine (Gearbox Records)

Als steunbetuiging aan de Oekraïense collega's nemen de samenstellers van de Jazz Media Chart tot nader order geen opgave van het Russische Jazz.ru meer in de lijst op.

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)

VERVOLG DISCOGRAFISCHE NOTITIES

LECTUUR OVER JULIAN ADDERLEY

1999, Gig Brown, 'Know What I Mean: The Life and Music of Julian Cannonball Adderley'

2000, Chris Sheridan, 'Dis Here: A Bio-Discography of Julian Cannonball Adderley'

2001, Ricky Alonzo, 'Julian Cannonball Adderley: Selected Highlights of his Life and Music'

2013, Cary Ginell, 'Walk Tall', over zijn leven en werk ...

JULIAN ADDERLEY IN EUROPA

Cannonball Adderley's eerste bezoek aan Europa was met Jazz At The Philharmonic van Norman Granz:

19 nov 1960, Amsterdam

21 nov 1960, Stockholm, Konserthuset

22 nov 1960, Göteborg

25 nov 1960, Parijs, Salle Pleyel

2 dec 1960, Berlijn

10 apr 1961, Stockholm

15 apr 1961, Parijs, Olympia

16 apr 1961, Keulen,

Gürzern Concert Hall, productie WDR

5 aug 1962, Comblain-la-Tour

24 mrt 1963, Lugano, Auditorium RSI

14 mei 1964, Londen, BBC Studio,

'Jazz625', met Charles Lloyd en Joe Zawinul (Kijk: <https://bit.ly/3roa1uh>)

23 apr 1966, Parijs, E.R.U., Jazzquiz,

afsluiter met Nat, Zawinul, Gilbert

Rovère, Roy McCurdy

3 jun 1966, Amsterdam, Theater Belle-

vue, met Pim Jacobs (1934-1996), Wim

Overgaauw (1929-1995), Ruud Jacobs

(1938-2019), Cees See (1934-1985) –

concert verschenen bij het Nederlands

Jazz Archief, NJA 1602

14 mrt 1969, Bordeaux, Alhambra

Theater, Cannonball, Nat, Zawinul,

Victor Gaskin, McCurdy

16 mrt 1969, Wenen, 8ste Jazzfestival

18 mrt 1969, Oslo, Centralteatret

(datum via Jan Evensmo)

19 mrt 1969, Hamburg

20 mrt 1969, Stuttgart, Liederhalle

22 mrt 1969, Zürich, Volkshaus

24 mrt 1969, Rome

27 mrt 1969, Parijs, Salle Pleyel;

uitgezonden via Europe 1

18 okt 1972, Warschau, Newport Jazz-

festival in Europa, met George Duke,

Walter Booker

25 okt 1972, Parijs, Olympia

27 okt 1972, Rotterdam, De Doelen,

Kleine Zaal

28 okt 1972, Brussel, Paleis voor Schone

Kunsten

4 nov 1972, Wenen, Stadthalle

7 jul 1973, Montreux Jazz Festival, met

Gene Ammons & Friends

...vervolg op de volgende pagina

In Jazzflits 369 was de rubriek 'Discografische notities' gewijd aan vibrafonist **Dave Pike**. Als reactie hierop stuurde Leo Witten (lezer en ex-bassist van het ASLK Combo en Big Band) recentelijk enkele foto's van een optreden van de voormalige ASLK Big Band onder leiding van Paul Quintens. Die gaf een concert op 24 april 1989 in het auditorium van de ASLK (Algemene Spaar- en Lijfrentekas; red.). Dave Pike was solist en 'special guest'.

TEN SLOTTE...

Adderley op de hoes van zijn plaat 'Inside Straight' (1973).

De 'Cannonball Adderley Collection', souvenirs en materiaal inzake zijn loopbaan, is te raadplegen in het Black Archives Research Center and Museum in Florida A & M University, Tallahassee.

Wim van Eyle (1936-2019) was niet alleen een levende wielencyclopedie, hij werkte mee aan jazzpublicaties. In 1977 publiceerde hij in Jazz Press een Cannonball Adderley Discografie.

Op 9 mei 2009 werd in de Lokerse Jazzclub een Cannonball Adderley Project gespeeld met Philip De Schutter op alt-sax.

Drummer Louis Hayes (°1937), die zo'n vijftien jaar met Cannonball Adderley werkte, toert nu nog met Vincent Herring (°1964) en de Cannonball Legacy Band.

Op 26 april houdt Jean-Pol Schroeder in Jazz Station, Leuvensesteenweg 193 A, Sint-Joost-ten-Noode een gedocumenteerde spreekbeurt over Cannonball Adderley, van 7 tot 9 uur. Reserveren via info@jazzstation.be – 02.733.13.78.

Aangenomen wordt dat in de jaren veertig het woord 'bop' werd gelanceerd voor de nieuwe jazz. In een Times' kruiswoordraadsel uit 1955 stond 'bop' gelijk aan 'music so-called'.

(emf)

DE PLATEN IN DE BOX 'MILESTONES OF A LEGEND'

Zeventien platen, 119 nummers, meer dan elf uur Adderley! Ik neem de sterren van Richard Cook & Brian Morton in de 'Penguin Jazz Guide'.

1955

Kenny Clarke, 'Bohemia After Dark',
zeven nummers (***)

1957

Cannonball Adderley, 'Sophisticated Swing',
negen nummers (***(*)

1958

Cannonball Adderley, 'Sharpshooters',
zeven nummers

Cannonball Adderley, 'Somethin' Else',
vijf nummers (****)

Cannonball Adderley – 'Portrait Of Cannonball',
zes nummers (***)

Luister nu: <https://www.youtube.com/watch?v=D821Atw0HwQ>

1958

Cannonball Adderley with Milt Jackson,
'Things Are Getting Better'
zeven nummers (***(*)

1959

Paul Chambers, 'Go',
zes nummers (***)

Cannonball Adderley Quintet in Chicago,
'Cannonball & Coltrane'

zes nummers (***)

Cannonball Adderley, 'Takes Charge',
zeven nummers (***)

Cannonball Adderley Quintet in San Francisco,
'Live At The Jazz Workshop'

vijf nummers (***)

Luister nu: <https://www.youtube.com/watch?v=yxnXaR6h9p0>

1960

Cannonball Adderley, 'Them Dirty Blues',
zeven nummers (***(*)

Cannonball Adderley – 'And The Poll Winners',
zes nummers (***(*)

'Cannonball Quintet At The Lighthouse featuring Nat Adderley',
zes nummers (****)

1961

Cannonball Adderley And His Orchestra, 'African Waltz',
tien nummers (***)

Cannonball Adderley Quintet – 'Plus',
zes nummers (***)

1962

Cannonball Adderley Sextet in New York,
'Live At The Village Vanguard',

zes nummers

Cannonball Adderley Sextet, 'Jazz Workshop Revisited, At the
Jazz Workshop',

zes nummers

Luister nu: <https://bit.ly/3KRiYE4>

**Bekijk hier het overzicht van alle jazzportretten die in JF
verschenen:** <http://www.jazzflits.nl/overzichtjazzportretten.pdf>